УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly: 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 199. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 29-го ЖОВТНЯ 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 29, 1969 No. 199. VOL. LXXVI

СИНОД УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЄПИСКОПІВ У СПІЛЬНОМУ ПАСТИРСЬКОМУ ПОСЛАННІ СТВЕРДЖУЄ ПОМІСНІСТЬ УКЦЕРКВИ, ІІ ЄДНІСТЬ В УКРАЇНІ І НА ЧУЖИНІ, ВИЯСНЮЄ ПОСТАНОВИ СИНОДУ ТА ЗАКЛИКАЄ ДО СПІЛЬНИХ МОЛИТОВ З ПРАВОСЛАВНИМИ ЗА ХРИСТИЯНСЬКУ ДУШУ І ПОВНЕ ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

„ВІСТІ З РИМУ" ПРИНЕСЛИ ОЧІКУВАНЕ ПОСЛАННЯ

Рим. — Українське Пресове Бюро у своєму бюлетені „Вісті з Риму" з 25-го жовтня 1969 року опублікувало очікуване Спільне Пастирське Послання Синоду Українських Католицьких Єпископів, що відбувся тут від 29-го вересня до 4-го жовтня ц. р., приготовивши і схваливши статут патріярхального устрою Української Католицької Церкви та звернувшись до Папи Павла VI, з проханням піднести цю Церкву до гідности Патріярхату. У Спільному Посланні, повний текст якого надрукований побіч, Синод стверджує помісність Української Католицької Церкви, єдність цієї Церкви в Україні та в інших країнах українського поселення, виясняє важливіші постанови Синоду та закликає до спільних молитов з православними братами „за християнську душу і за повне відродження українського народу". Спільне Пастирське Послання Синоду було заповіджене вже в Пресовому Комунікаті Синоду безпосередньо після його закінчення 4-го жовтня цього року.

Землетрус знищив в Югославії місто Баня Луку

Београд. — У понеділок 27 жовтня ц. р. навістив Югославію землетрус, центром якого було місто Баня Лука, в Босні, що колись належала до Австро-Угорщини. 80 відсотків будинків того міста знищені і 60.000 його мешканців залишились без даху над головою. Тому, що попереднього дня відчуто там легкий землетрус, внаслідку якого згинула одна дитина, мешканці, навчені вже досвідом попередніх десятиріч, втекли з своїх домів і ночували під голим небом, що значно обмежило число жертв. Під руїнами будинків, знайдено всеж 20 трупів і те число може ще збільшиться. Військо і шпиталі поспішили негайно з усякою допомогою. Число поранених таке велике, що треба було розмістити їх по довкільних містах. Військо влаштувало ціле місто шатер. Землетрус стався в год. 9.11 хвилин ранку. Місто Баня Лука лежить за 90 миль на північ від Сараєва і за 200 миль на захід від Београду. У Баня Луці живе також поважне число українців, які вперше поселились там у 1900 році. В рр. 1916-1924 був це осідок Апостольської Адміністратури для українців греко-католиків. До 1945 року працювало там українське просвітнє Товариство „Матиця".

Українська громада в Рочестері вшанувала довголітню працю Василя Гуссара

Василь Гуссар одержує з рук головного радного УНСоюзу Андрія Джули золотий перстень, як символ признання і подяки за його довголітню працю для УНСоюзу і української громади в Рочестері. На фото (зліва): Василь Попович — організатор бенкету в честь В. Гуссара, гол. радний Андрій Джула, Василь Гуссар і заступник гол. предсідника Володимир Сохан.

Рочестер. — Близько три сотні осіб, представників місцевих організацій та відділів УНСоюзу і його членство взяло участь в бенкеті, який влаштовано тут минулої суботи 25-го жовтня для вшанування довголітньої відданої праці Василя Гуссара в цій громаді та для Українського Народного Союзу на постах секретаря 289-го Відділу ім. Тараса Шевченка впродовж 25 років, головного радного впродовж 16 років і як провідного діяча української молоді. На бенкеті, який відбувся в залі Українсько - Американського Клюбу, засіли за президіяльним столом поруч вшановуваного Василя Гуссара його дружина Стелла його батько Андрій Гуссар та його тесть Константин Шевчук (оба діячі УНСоюзу), священик місцевої української католицької парафії о. Корчинський, заступник гол. предсідника УНСоюзу Володимир Сохан, головний радний Андрій Джула з дружиною Стефанією, предсідник 289-го Відділу Іван Мищук і Василь Попович, організатор цього бенкету.

Василь Попович відкрив бенкет коротким словом про Василя Гуссара, виснюючи ціль влаштованого бенкету, після чого він передав провід майстрові церемонії Андрієві Джулі, який у своєму слові згадав довголітню працю Василя Гуссара в Спортовому Комітеті УНСоюзу та роки спільної праці в Головному Уряді УНСоюзі. Про працю Василя Гуссара в місцевій парафії говорив з признанням о. Корчинський, який теж відкрив бенкет молитвою. Опісля Андрій Джула представив почесних гостей бенкету за президіяльним столом, як теж сина і дочку Василя Гуссара Ро-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Владики Української Католицької Церкви із своїм Первоієрархом Блаженнішим Кир Иосифом Сліпим

СПІЛЬНЕ ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ

СИНОДУ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЄПИСКОПІВ, ЩО ВІДБУВСЯ В ДНЯХ ВІД 29 ВЕРЕСНЯ ДО 4 ЖОВТНЯ 1969 РОКУ ПРИ СОБОРІ СВ. СОФІЇ В РИМІ.

Милістю Божою
і
Святого Апостольського Престолу Благословенням

† ИОСИФ (СЛІПИЙ-КОБЕРНИЦЬКИЙ-ДИЧКОВСЬКИЙ)
Верховний Архиєпископ і Кардинал і пр.

† МАКСИМ (ГЕРМАНЮК)
Архиєпископ-Митрополит Вінніпегський Українців Канади

† АМВРОЗІЙ (СЕНИШИН)
Архиєпископ-Митрополит Філядельфійський Українців ЗСА

† ІВАН (БУЧКО)
Архиєпископ Левкадійський, Апостольський Візитатор Українців у Західній Европі

† ГАВРИЇЛ (БУКАТКО)
Архиєпископ Білгородський
Апостольський Адміністратор Крижевацький

† НІЛЬ (САВАРИН)
Єпископ Едмонтонський

† ВАСИЛІЙ (ГОПКО)
Єпископ Міділенський
Єпископ-Помічник Пряшівський

† ІСИДОР (БОРЕЦЬКИЙ)
Єпископ Торонтонський

† АНДРІЙ (РОБОРЕЦЬКИЙ)
Єпископ Саскатунський

† ИОСИФ (ШМОНДЮК)
Єпископ Стемфордський

† ЯРОСЛАВ (ГАБРО)
Єпископ Чікагський

† ІВАН (ПРАШКО)
Єпископ Зігрітанський
Апостольський Екзарх Українців в Австралії

† ПЛАТОН (КОРНИЛЯК)
Єпископ Кастрамартійський
Апостольський Екзарх Українців у Німеччині

† ВОЛОДИМИР (МАЛАНЧУК)
Єпископ Епіфанський
Апостольський Екзарх Українців у Франції

† ИОСИФ (МАРТИНЕЦЬ)
Єпископ Судацький
Апостольський Екзарх Українців у Бразилії

† АНДРІЙ (САПЕЛЯК)
Єпископ Севастопільський в Тракії
Апостольський Екзарх Українців в Арґентині

† АВГУСТИН (ГОРНЯК)
Єпископ Гермонтитанський
Апостольський Екзарх Українців в Англії

† ИОАКИМ (СЕГЕДІ)
Єпископ Інсарійський, Помічник Крижевацький

Високопреподобним і Всечесним Отцям Духовним, Преподобним Ченцям і Черницям та всім вірним Братам і Сестрам
Помісної Української Католицької Церкви

МИР У ГОСПОДІ І НАШЕ АРХИЄРЕЙСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ!

Дорогі в Христі Браття й Сестри!

Дні від 27 вересня до 4 жовтня цього Божого року залишаться світлими й незабутніми в історії нашої Української Католицької Церкви й цілого Українського Народу. Бо в ті, Богом благословенні дні, відбулися в осередку християнського світу, в Вічному Місті Римі, дві великі й дуже важливі для нас події, а саме: врочисте посвячення Собору Святої Софії при Українськім Католицькім Університеті в Римі і Синод Українського Католицького Єпископату.

Врочисте посвячення Собору Святої Сомії, що його після дводенних літургічних богослужб, завершив у неділю, дня 28 вересня Христовий Намісник, Папа Павло VI, при співслуженні всіх Владик Помісної Української Католицької Церкви під проводом Його Блаженства Верховного Архиєпископа Кир Иосифа, у приявності Достойних Представників Священної Конґреґації для Східніх Церков і других Римських Конгрегацій, Достойних гостей — дипломатичних представників різних держав світу, великої кількости нашого українського духовенства і монашества та кількох тисяч українських мирян з усіх країн поселення наших вірних, супроводжене спільними молитвами та чудовими мелодіями нашого церковного співу, надзвичайно важливе тим, що якраз під час його літургічного священодійства Христовий Намісник прилюдно заявив у своїй промові, що ця врочистість стала „на римській землі виявом подвійної традиції Української Католицької Церкви, а саме: Релігійної — через здвигнення цього храму, та культурної — через заснування нового Українського Католицького Університету, призначеного в особливий спосіб для студій історії і українознавства". А на іншому місці тієї своєї знаменної промови Святіший Отець відзначив, що ця Церква Святої Софії, в якій він саме поклав мощі св. Климента Папи, принесені в IX ст. до Риму Апостолом слов'ян, св. Кирилом, таким чином набирає екуменічного значення, будучи виявом тих традиційних постійних духовних зв'язків, що сполучали Римську Церкву зі Східніми Церквами.

Тією заявою Христовий Намісник не тільки висловив своє признання нашій Церкві за великі задуми та їх здійснювання; він теж в особливо торжественний спосіб закликав український нарід, наш Божий люд, продовжувати тепер на римській землі свої екуменічні і культурні завдання. І цей історичний заклик Голови Христової Церкви ми мусимо прийняти, як наше святе зобов'язання, якщо наша Церква має і на далі продовжувати та сповнити своє посланництво — бути посередницею між Християнським Сходом і Заходом у великому ділі з'єдинення християнського світу і запевнити українському народові, державному і вільному, його належне місце в ширенні Христової Благовісті й будові Божого царства на землі. Цей новий заклик в віковому бутті нашої Церкви відкриває нову сторінку в аналах наших церковних і національних змагань, яку ми й наші наступники мусимо сповнити творчим, християнським і українським, змістом.

Другою надзвичайно важливою подією цих урочистих днів є Синод, перший після закінчення II Ватиканського Собору, нашої Церкви. Цей Синод цінний передусім тим, що він відбувся під знаком і в дусі органічної одности нашої Української Католицької Церкви в Україні й поза її межами, як одної з Помісних Церков цілої Вселенської Церкви. Це перший раз в історії нашої Церкви наші Владики з України й усіх інших країн нашого поселення, прислуховуючися до голосу нашого духовенства, чернечих згромаджень і мирян, старалися створити й оформити конституцію патріярхального устрою Української Католицької Церкви.

В цьому нашому Посланні бажаємо зупинитись на цій другій події тих важливих римських днів, щоб вам точніше з'ясувати справжнє значення цього нашого Синоду, ширше ознайомити вас з його рішеннями і постановами та застановитися над тим, як ми повинні прийняти ці рішення і постанови та їх впровадити в життя.

I. ДІЙСНЕ ЗНАЧЕННЯ СИНОДУ — СИНОД ОДНОСТИ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Ще ніколи в минулому велика громада наших вірних, духовних отців, членів наших чернечих згромаджень та різних суспільних шарів наших мирян, так глибоко не відчували і так болюче не переживали потреби і необхідности патріярхального устрою в Українській Католицькій Церкві як сьогодні, починаючи від II Ватиканського Вселенського Собору.

На такий стан душі наших вірних склалися передовсім такі три причини: жорстоке і безпощадне нищення нашої Церкви на землях України безбожницьким комунізмом, розпорошеність тієї Церкви по всіх континентах світу та рішення II Ватиканського Собору про Патріярхальний Устрій в Східніх Церквах як їхній традиційний вид управління.

Ідея Патріярхального устрою не є новою в історії Української Церкви. Створення Київського Патріярхату вже було предметом переговорів у Кракові за старанням Пос-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Папа прийняв частину вимог Синоду Католицьких Єпископів у Римі

Рим. — Синод Католицьких Єпископів, який нараджувався впродовж останніх двох тижнів у Римі, закінчився в понеділок 27-го жовтня ц. р. Наступного дня мали його члени вислухати ще підсумки. На формальному закритті Синоду Папа Павло VI виголосив промову, в якій прийняв деякі вимоги Синоду. А саме, він погодився, щоб Синод обов'язково збирався кожних два роки незалежно від волі Папи, — щоб не тільки Папа призначав денний порядок Синоду, але й єпископи, щоб у Ватикані покликати до життя постійний Секретаріят Синоду єпископів і щоб у Католицькій Церкві ввести принцип „колегіяльного" правління. Зате Папа застеріг собі надалі право оборони й вирішування основних канонічних прав Католицької Церкви. Кардинал Жозеф Суененс, примас Бельгії, заявив у розмові з італійськими журналістами вдоволення з тих успіхів ліберального крила Синоду, дармащо він ствердив водночас, що це тільки невелика частина вимог. За коментарями преси — найближчий Синод єпископів напевне наполягатиме на ревізію становища Папи в тих двох справах, які спричинили найбільший фермент у Церкві: целібату і обмежування народин.

Департамент Оборони закриває 307 військових баз

Вашингтон. — Секретар оборони Мелвін Р. Лерд повідомив, що вирішено з огляду на ощадність закрити 307 військових баз та інсталяцій в ЗСА і за кордоном, щоб заощадити річно 609 мільйонів долярів. Деякі із цих інсталяцій будуть зовсім зліквідовані, інші тільки зменшені, але внаслідок цієї акції зредукується військовий персонал на 37,000, а цивільний на 27,000. Ці редукції відносяться до інсталяцій армії, фльоти й летунства в 42 стейтах ЗСА, в Порто Ріко та в чужих країнах, назви яких будуть подані до відома аж тоді, коли про це повідомлені будуть уряди заінтересованих країн. Назви інсталяцій в ЗСА будуть опубліковані 29 жовтня. Про ці редукції вже повідомлені відповідні конґресові Комісії.

2 500 осіб вітали „Анну Ярославну" в Дітройті

Дітройт, Міч. — Кругло дві тисячі п'ятсот осіб з Дітройту, Віндзору й сусідніх міст, у тому багато священослужителів обох історичних українських Церков та декілька сотень молоді частими оплесками вітали виставу найновішої української опери „Анна Ярославна" Антона Рудницького до лібретта Леоніда Полтави, у великій модерній „Авдиторії Форда", в неділю 26 жовтня 1969 року. На прем'єрі в цьому місті були представники консуляту Франції: дружина консуля п-ні Діркс - Ділли та представники консулярної служби культури п. Фреассі, п-а Реме і М. Філіпс, які в кінці висловили своє повне задоволення з вистави, загал працівників мистецтва й культури українського Дітройту й околиць та широкі кола громадянства, яке щиро оплескувало привітальне слово перед початком опери, що його виголосив українською мовою голова Округи УНСоюзу і головний контролер УНСоюзу інж. Іван Ваук, як і привіт від Спонзора - Ювілята Українського Народного Союзу, виголошений англійською мовою головним- контролером УНСоюзу п. Володимирм Гірняком. Зразковий лад у залі утримували українські дівчата, члени молодечих організацій, зодягнечі в народні строї, під проводом Ярослава Базюка — містоголови Окружного Комітету УНСоюзу. Сольові партії в „Анні Ярославні" виконували, нагороджувані багато разів впродовж вистави оплесками: Марта Кокольська, Галина Андреадіс, Лев Рейнарович, Іван Гош, у провідній ролі Кардинала Парижу і Князя Ярослава Мудрого

(Закінчення на ст. 5-ій)

В Ню Йорку відзначено 90-річчя композитора Людкевича концертом Теодора Терена

Ню Йорк. — Український Літературно - Мистецький Клюб влаштував в неділю 26-го жовтня Концерт пісень найбільшого і найстаршого в живих композитора Станислава Людкевича, який незабаром відзначатиме 90-річчя з дня народження. Виконавцем цього оригінального Концерту був відомий оперовий співак, баритон українських і чужих сцен Теодор Терен. Концерт відбувся у великій залі Українського Народного Дому. Акомпаніював Ю. Цибрівський. Перед концертом актор Михайло Яблонський відчитав статтю про творчість Ст. Людкевича, в якій подано пояснення до всіх 14-ох пісень, які відспівав баритон Теодор Терен. Цю статтю приносить „Свобода" в цьому числі. Як наддаток співак виконав ще дві пісні: „Будьми здорова" і „Ліщина, ліщина". Присутні щиро дякували маестрові за спів, панна Віра Шумиловичівна передала йому квіти.

ЩЕ ПРО СКЛАД КЕРІВНИХ ОРГАНІВ УККА

До поданого у вчорашньому виданні „Свободи" складу новообраних Десятим Конґресом керівних органів УККА треба внести такі зміни і доповнення:

До Екзекутиви УККА був обраний представник Т-ва Українських Кооператорів дир. Омелян Плешкевич, а його місце в Політичній Раді зайняв п. Дмитро Григорчук. До Політичної Ради були обрані ще д-р Василь Палідвор та мгр. Іван Кобаса.

У згадці про Почесну Президію Конґресу пропущено імена радника Дмитра Левчука і о. Володимира Базилевського.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Блискучий іспит

Коментуючи Десятий Конґрес Американських Українців напередодні його відбуття, на цьому місці висловлено опінію, що „досвід минулого, як і практична підготова до Десятого Конґресу дають багато надій, що цей Конґрес може бути одним з найкращих та найвимовніших конґресових іспитів зрілости нашої громади". Сьогодні, три дні після Конґресу, можна ствердити, що ці надії виправдались і що українська громада в Америці на цьому Конґресі справді блискучо цей іспит зрілости склала, що треба завдячувати як організації Конґресу, так і громадській зрілості його проводу і делеґатів.

Очевидно, що були недотягнення, були помилки і навіть деякі загрози. Але вони ще тільки підкреслюють кінцевий успіх Конґресу, як тіні підкреслюють ясні промені світла. Були під час Конґресу цілий ряд справ і подій, підхід та вирішення яких дозволяють на найкращу оцінку самого Конґресу. У першу чергу треба згадати загальний дух співпраці, взаємного зрозуміння та подивугідної в наших умовинах і при нашій вдачі компромісовости, відсутність яких була „каменем преткновенія" багатьох інших українських починів. На цьому Конґресі „дух СКВУ" позначувався на всіх дебатах і рішеннях як ніколи досі, може навіть більше, як на самому Світовому Конґресі. Не менш важливим фактором і доказом зрілости нашої громади була висока культура в нарадах і поведінці. Згадати б тільки такий приклад, що трапився під час конґресового бенкету, як одна із американських гостей, не зорієнтувавшись раніше у характері та наставленні цього українського форуму, виголосила промову, яка в деяких тезах діяметрально суперечила загальному наставленню. Одначе іхто із більше ніж півтисячі приявних не виховпився з будь-якою ознакою засуду чи невдоволення, не кажучи вже про можливу в таких випадках зневагу запрошеного гостя.

Наради на ділових комісіях, виголошені доповіді та дебати були на справді високому рівні, що можливий тільки у справді зрілій громаді. Внутрішні і зовнішні наші справи, відношення українців в Америці до ситуації в Україні та визвольних проблем українського народу, справи нашої власної громади і, зокрема, нашої молодшої ґенерації, проблеми нашої організації і нашого розвитку, — все це мало зрілу увагу зрілої суспільности.

Складений на Десятому Конґресі іспит зрілости нашої громади дозволяє на найкращі надії на майбутнє.

Трибуна для Уряду

Один із традиційних звичаїв американської державної системи — складати авторитетні заяви Уряду на різних поважних громадських форумах. Коли президент Ніксон рішив, що таким добрим форумом для заяви в справі політики Уряду у В'єтнамі є 10-ий Конґрес Американських Українців, то цим він засвідчив перед цілим американським і зовнішнім світом, що американсько - українська громада заслуговує на довір'я і пошану, — як це, зрештою, заявив Президент в окремому привітанні Конґресові.

Ричард Ніксон делеґував на 10-ий Конґрес члена свого Уряду, секретаря морських справ Джана Чейфі, який зробив членам Конґресу милу несподіванку, привітавши їх по-українськи „добрий вечір, дорогі друзі" і приписавши заслугу за такий „лінґвістичний осяг" панні Довгань. До лінґвістики нав'язав він і тему своєї промови: мовляв, до найновішого словництва ввійшло вже слово „в'єтнамізація". Його промова стосувалася політики Ніксона, націленої на закінчення В'єтнамської війни „з честю": рішено зробити це перекиненням тягару війни на плечі самих південних в'єтнамців. Низкою фактичних даних і цифр доказував секретар Чейфі, як успішно поступає цей процес в ділянках воєнних дій, внутрішньої безпеки та господарства Південного В'єтнаму. Звичайно, секретар морських справ найкраще знайомий із морською фльотою, і приявні з найбільшим зацікавленням дізналися про ролю річкової та прибережної фльоти в запевненні Південному В'єтнамові волі і безпеки.

„В'єтнамізація" найтісніше й неподільно пов'язана власне з боротьбою за волю країни і народу, проти яких пішла комуністична аґресія всіма методами, успадкованими від московської большевицької контрреволюції та московсько - большевицького агресивного імперіялізму: спершу демагогічна аґітація, терор, партизанка, врешті інтервенція реґулярною армією. Джан Чейфі, член Уряду Ричарда Ніксона, слушно закінчив свою доповідь цитатою з Шевченківського „Кавказу", виритою на пам'ятнику Кобзареві у Вашинґтоні: „Не вмирає душа наша, не вмирає воля, і несситий не виоре на дні моря поля". Коли хтось із надто поквапних критиків відмовляє заслуг Українському Конґресовому Комітетові, то приявність Джана Чейфі на 10-му Конґресі, його промова і її відгук в американській пресі дають найкращу відповідь.

М. Петрович

У РОЗШУКАХ НОВОГО СЕРУМУ ДЛЯ ІМПЕРІЇ

1969 року в Москві почалася на сторінках журналу „Молодая Гвардия" та інших журналів цікава дискусія, яка, не зважаючи, сказати б, на свою „історичність", має велике значення для кожного вдумливого спостерігача сучасних процесів в СССР. Як відомо, останнім часом щораз виразніше спостерігається повне вияловіння большевицько-комуністичної ідеології. Чим частіше повторюються в пресі в СССР фрази марксизму-ленінізму, тим яскравіше впадає у вічі їх схолястична відірваність від життя, їхня пустопорожність.

Нещодавно письменник-неповоротець Кузнецов заявив, що в СССР ніхто в комунізм не вірить, навіть большевицька верхівка, і це, мабуть, відповідає правді. Завважують це і спостережливі туристи, що відвідують СССР. Вони підтверджують, що сучасна большевицька фразеологія п о з б авлена глибшого ґрунту і має радше формальний характер, зумовлений тоталітарними стосунками.

Звичайно, такий стан тривожить не тільки керівництво імперіяльної партії, але й ту верству російської націоналістичної інтеліґенції, яка, спостерігаючи процеси розкладу офіціяльної ідеології, що є підмурівком совєтської системи, боїться за майбутнє імперії і шукає якоїсь нової ідеологічної бази для неї на випадок, коли б прийшло до завершення кризи.

Варто при тому відзначити, що совєтське керівництво майже цілком не перешкоджає їм у цих зусиллях, і таким чином ми бачимо два паралельні явища на верхів'ях імперіяльно - російської думки: поперше — намагання совєтського режиму відживити й зактуалізувати марксо - ленінізм, ще тісніше пов'язуючи його з імперіяльно - російськими тенденціями, і, подруге — намагання деякої частини російської інтеліґенції, переважно молодшої і націоналістично настроєної, знайти нову світоглядову базу для імперіяльної єдности.

Правду кажучи, ці нові розшуки аж надто пригадують старі, здавалось би, давно вже відмерлі ідеї. „Откровенієм" стало для них слов'янофільство XIX ст., що, як відомо, набрало тоді, як і тепер большевицький комунізм, месіянсько-імперіяльного посмаку, вийшовши з тієї самої кухні.

І ось саме це нововідкрите слов'янофільство з царської доби і стало предметом згаданої нами на початку дискусії. Відкрив її на сторінках журналу „Молодая Гвардия", органу комсомолу, біля якого згуртувалася група націоналістичних російських письменників, — критик В. Чалмаєв. Перші його статті викликали широкий відгомін в інших журналах, при чому слід ствердити, що більшість голосів поставилася до його тез позитивно, і тільки „Новый Мир", орган лібералів, гостро заатакував погляди Чалмаєва та його прихильників, називаючи їх шовіністичними та реакційними.

Що ж є провідною думкою Чалмаєва? Він уважає, що найактуальнішою проблемою є відродження російського духа, і першим кроком до цього відродження має бути, на його погляд, відмежування російського народу від так званого „чужобісся", тобто від „нездорових впливів" західньої культури. Погляд, як бачимо, не новий, але сенсаційний він настільки, що виринає після 50 років панування марксо - ленінізму в СССР і совєтського „перевиховання", що їх Чалмаєв не уважає здатними мобілізувати народні російські маси. „Велика країна, — пише він, — не може жити без глибокого патосу, без внутрішнього ентузіязму, інакше загрожує їй завмертя й загибель".

Де ж Чалмаєв шукає джерел для цього „глибокого патосу", для „внутрішнього ентузіязму"?

Звичайно, не в комунізмі, а в традиціях російського слов'янофільства, у проповідях провідника російських розкольників — протопопа Авакума, в ідеології Константина Леонтьєва, видатного російського мислителя XIX ст., який спасіння Росії добачав у відродженні візантійської культури, у міцній монархічній владі, в апостольському християнстві (очевидно, російсько-православному) і також у писаннях різних слов'янофілів. Характеристичними для статтей Чалмаєва є такі вислови, як „голос землі", „твердий ґрунт національного життя", „велих російської душі" „аристократизм народу". Для Чалмаєва російсько - царська імперія ніяк не була тюрмою народів чи соціяльним поневолювачем, він з захопленням пише, що „до XX стол. закінчилось багатовікове збирання російських земель, здобування невідомих земель під могутню руку володарів".

Особливо цікаве у Чалмаєва протиставлення Росії і Заходу. Тут він цілком іде шляхами колишніх російських „слов'янофілів" і проповідує російське месіянство. Для нього Росія, як тисячолітній організм, зберегла свою красу і під татарським ярмом і під натиском буржуазної, тобто европейської, моралі, бездушности і раціоналізму. Захід же став прибіжищем нового варварства, міщанства, дешевої, проституйованої культури, ситости, комфорту. „Адже є в серці Росії, — пише Чалмаєв, — той завітний ключ, подвижник, що непомітно, але безупину породжує кришталево-чистий світоносний потік ідей, почуттів, так необхідних у XX віці, коли Захід уже задихався від бездушшя, раціоналізму, культу товпи, терору неморальної суспільної думки, що її створювала продажна преса".

Після статті Чалмаєва появився цілий ряд інших статтей, як у „Молодій Гвардії", так і в журналах „Вопросы Литературы", „Смена", „Наш Современник", що такою чи іншою мірою доповнюють націоналістично-месіяністичні думки Чалмаєва.

Цікаво, що між цими неомесіяністами і неосталіністами існує своєрідна духова сполука, про що свідчить, наприклад, такий вірш неомесіяніста Чуєва:

Пусть, кто войдет,
почувствует зависимость
от Родины,
от русского всего.
Там посредине —
наш Генералиссимус
и маршалы великие его.

(Закінчення на стор. 5-ій)

„СВІТОВИЙ КОМСОМОЛ"

Мало-хто нині знає, що означає коротке слово „КІМ". Це — скорочення назви Комуністичного Інтернаціоналу Молоді, створеного в 1919 р. в Берліні з ініціятиви В. Леніна, який мріяв з допомогою недосвідченої молоді в західніх країнах „вчинити світову революцію".

Існувала КІМ у Москві як секція Комінтерну і враз з Комінтерном у розпалі світової війни, в 1943 р., був зліквідований, щоб не „муляв очі" західнім альянтам.

Совєтська преса в кінці жовтня широко відзначала 50-ліття від часу створення КІМ'у. 16 жовтня в Москві відбулося перше з багатьох заплянованих засідання, на якому голова Комітету в справах організацій молоді СССР Янаєв вихваляв КІМ, підкреслюючи, що „досвід КІМ'у нині використовує молодь у боротьбі проти імперіялізму, фашизму, війни, реакції, а комсомол СССР, як і союзи молоді інших країн, іде бойовими шляхами КІМ'у". „Комсомольская Правда" з 17 жовтня інформувала, що на засіданні з нагоди 50-ліття КІМ'у прибудуть до Москви представники молоді з інших країн, у тому числі делеґати від контрольованих комуністами Міжнародного Союзу Студентів, Всесвітньої Федерації Демократичної Молоді і т. д. У Москві ж відбудуться „спеціяльні семінари політруків".

Идеться про ще один, найновіший захід ЦК КПСС мобілізувати молодь СССР, сателітних і вільних країн Заходу на те, щоб молодими руками загрібати жар для московських потреб, на користь імперіялістичному утворові СССР.

Для того, щоб молодий організм виробив протизахист — імунітет, потрібно часу. Немало з тих, що їздила з-за кордону до Москви, як до червоної Мекки, згодом стали антикомуністами і втарили будь - які русофільські тенденції. З так званого світового комсомолу нічого не вийшло, як із єдиної світової організації. Однак, Москва й надалі буде намагатись використовувати закордонну молодь, і тому розмови з молоддю про те, що собою насправді являє „комунізм" — ніколи не зашкодять і в нашому середовищі.

(п. л.)

ВАЖЛИВІСТЬ ГАЗЕТНИХ ОГОЛОШЕНЬ

Одно з найуспішніших оголошень, будь - коли надрукованих в англійських газетах, появилось рівно 69 років тому: „Пошукуємо мужчин для дуже ризикованої подорожі. Винагорода невеличка, страшна студінь, довгі місяці темряви, безупинна небезпека, певний поворот до рідного краю сумнівний. Почесті та признання — в разі успіху".

Таке оголошення помістив був Ернест Шекелтон (1874-1922), славний англійський відкривець Південного бігуна. На це оголошення відгукнулося так багато охочих, що Шекелтон заявив: „Мені здається, що всі англійці вирішили супроводити мене в подорожі до Південного бігуна".

Роберт Сміт із Балтимору став американським міністром фльоти тому, що вислав відповідь на газетне оголошення. Оголошення подав президент Джефферсон, щоб обсадити те міністерство.

Цікаве оголошення появилося в газеті міста Тусону (Арізона): „Можна набути на власність за 500.000 долярів місто Сесейбл за сімдесят п'ять миль на південний схід від Тусону — всі доми цього міста разом із залею для танців, баром і бензиновою стацією. В цьому місті, що лежить на границі Арізони й Мексіко, дванадцять місяців на рік світить сонце".

Продавець готов був навіть продати те все на виґідні сплати.

Готель „Арлінґтон" у Неваді знаний передусім завдяки такому оголошенню, яке появляється в багатьох часописах: „Ми є власниками готелю, найгіршого в З'єдна них Стейтах Америки. Наші покоївки не гарні, постелева білизна доволі шорстка, кімнати темні, вентиляція погана. Наша кухня кожного розчарує. Джокеї приїздять до нас, щоб втратити на вазі. Зате наші сигари цілком добрі й ми радо продамо Вам одну з додатком приємної усмішки".

Ол. Робертс, власник готелю, має добрі прибутки завдяки цьому переборщеному оголошенню.

„Король" жувальної ґуми Вілліям Риґлі розповів приятелеві, чому витрачає так багато грошей на газетні оголошення: „З оголошеннями справа стоїть так само, як із опаленням — коли ввесь час не докидасте вугілля, опинитеся у холоді".

Перед другою світовою війною в одній з почитних німецьких газет появилась новинка, в якій було сказано, що велика фірма (не пам'ятаю вже її назви) довгий час оголошувалася в пресі, а потім, вважаючи, що вона вже аж надто знана і не потребує більше реклями, перестала о г о л ошуватися. Внаслідок того ця фірма збанкрутувала.

Дуже й дуже багато людей купують усі потрібні їм речі на основі газетних оголошень.

А. К.

Леся Лисак

ШКІЛЬНА ЗАДАЧА

За Роксолянкою знову затріснулись входові двері. Роксолянка щойно повернулася з суботньої школи, щось нашвидку перекусила і знову вибігла з хати — як звичайно — „до товаришки, у важливій справі". Пані Іванна зідхнула: „Не годна собі тепер дати ради з тими дітьми". Насправді, Роксолянка вже не була „малою дитиною" — їй скінчилося чотирнадцять років.

Пані Іванна увійшла в кімнату доньки. Хотіла перевірити, чи Роксолянка виконала її раннє доручення, чи зробила лад у своїй кімнаті. Ні, не зробила. На ліжку лежала розкинена суконка, біля дверей заважала розкинена пара черевиків. Довелось ще раз зідхнути, і ще раз — котрий це вже з черги? — прибрати кімнату доньки. І тоді очі пані Іванни зупинилися на письмовому столі Роксолянки, на двох лінійованих листках із шкільного зошита. Шкільна задача із суботньої школи.

І враз пані Іванна пригадала собі, як то колись сама вона писала шкільні задачі. Власне пригадався один опізод, — сама навіть не знала, чому той, а не інший.

Якраз перед шкільною задачею з німецької мови Іванка погнівалася із своєю сусідкою з лавки — „форцугом" Мірою. Це було прикро, бо Міра завжди допомагала Іванці писати задачі. А в німецькій мові Іванка не була надто сильною. Ці родівники „дер, ді, дас" завжди спричиняли їй мороку, багатьох слів бракувало, ну, що тут говорити — німецьку мову Іванка знала поганенько.

А тут ще на біду вчителька німецької мови — гімназистки прозивали її нишком „Тусею", — а тут ще Туся заявила, що не дозволить цим разом користуватися німецькими словниками. Бо задача дуже легка. Щоб описати „Базар у нашому містечку" — такі „великі панночки" вже повинні мати потрібний запас слів.

„Форцут" Міра за ввесь час, поки писала задачу, ані разу на глянула на Іванку.. Бідна Іванка мучилась, пріла, вертілася на всі сторони, — все надаремно. Цю нещасну задачу вже кінчала після дзвінка на перерву, коли пані Туся невдоволено стояла над нею із жмутом шкільних зошитів.

За тиждень пані Туся принесла виправлені задачі і, віддаючи зошити ученицям, робила зауваження. Коли ж прийшла черга на Іванку, пані Туся невдоволено похитала головою: „Слабенько, дуже слабенько випала тим разом задача панни Романської! Страшенно багато похибок, а до того якісь зовсім незрозумілі слова. Панно Романська, прошу пояснити, що має означати слово „шметен"?

Іванка глянула на свій зошит, густо позначений поправками червоним чорнилом. Слово „шметен" було двічі підкреслене і біля нього стояв знак запитання. Хвилину надумувалася. А потім: „Пані п р о ф есор, „шметен" — це сметана. На торзі продають же сметану!"

Міра — незносний „форцут" — закрила долонею уста, щоб не розсміятися.

Пані Туся сумовито похитала головою.

— І панні Романській не сором не знати таких звичайних слів? Слова „шметен" в німецькій мові немає!

Це було давно, дуже давно. А тепер, у кімнаті своєї доньки, пані Іванна дивилася на два листки, густо позначені червоним чорнилом. Вона почала читати шкільну задачу своєї Роксолянки:

„Тараса Шевченка дитинство було дуже трагічне. Як мама померла, батько не міх дати собі ради з дітьми і оженився з мачухов. Мачуха була дужи недобра Тарасови. Він мусів дужи тяшко робити. Тарас Шевченко виїхав з дому і поїхав до Київа. Тамки він стрінув пана Енґельгарта і вони разом поїхали до Варшави".

— Це страхіття! — зойкнула пані Іванна. — Хіба моя донька аж так слабо володіє рідною мовою?!

Її очі пробігали по записаних сторінках. З них вона ще дізналася, що „Брюлов нарисув знімку Тараса", що „Кобзар це було зібрання всіх поемів Тараса Шевченка в одну книжку", і що „Шевченко був арештований на десять років, бо він був дужи проти москалів і хтів, щоб Україна трималася сама".

Враз пані Іванні стало до болю важко: так на ділі виглядає знання рідної мови у її наймолодшої доні, її пестійки? Адже у неї в гайскулі самі найкращі оцінки! У гайскулі вона є першою, так як колись була „форцут" Міра! Досі пані Іванна була переконана, що в суботній школі Роксоляна теж має дуже добрі успіхи. Бож врешті - решт в хаті вживається тільки рідної мови...

Танув, розпливався і зникав оптимізм пані Іванни. Нещасна задача видавалась їй то злющою насмішкою, то жалюгідним виявом незнання. „Хіба ж вона не чує, як ми говоримо? Де це вона познаходила ці спростачені вислови, ці мовні покручі, вульґаризми, цей жахливий примітивізм?" — думала вже розсерджено.

І знов пригадались їй це „шметен" і ця фатальна задача з німецької мови. Ціла кляса тоді нишком з неї сміялася, а пані Туся суворо повчала: „Панночки, і вам не сором? Адже ви вивчаєте цю мову вже четвертий рік!".

У пані Іванни розболілась голова. Їй хотілось крикнути в сторону цих давніх пройдених років своє виправдання: „Чого ви дивуєтеся? То ж була чужа мова!"

Та це вона тільки подумала. Бо якийсь голос їй відказав: „Правда, та була чужа, а тепер — як воно тепер з мовою твоєї доньки?"

Того дня пані Іванна винесла рішучу постанову. Хочеться вірити, що ту постанову вона виконає.

Інж. Валентин Сімянців

СТУДЕНТСЬКІ ЧАСИ

СПОГАД
ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНА, РОКИ 1923-1929

(7)

Ще цікавим, принаймні для нас тоді, здавалося питання: скільки разів на день мама переодягала Їржінку. Вичепурить її і пустить у двір гратися. А за хвильку вже чуємо нарікання, але без злости, іноді навіть з тінню якоїсь веселости:

— „Що ти думаєш, що я не маю іншої роботи, як тебе переодягати та прати на тебе?"

Або чути:

„І де ти знов влізла до болота, коли ж надворі сухо?"

А за хвилю:

„Та ти ж гірше коминяра чорна — де набралася сажі?"

А то і з ноткою страху:

„Єршіж, Мар'я, Їржінко, та ти ж уся мокра!"

І Їржінка все докладно оповідала, де болото, де сажа, де вода. Питалася, чи мама хоче подивитися?

А коли ми розпитували пані Гавлічкову, як то вона все те лагідно приймає, чули:

— А що маю з нею робити? Не тримати ж дитину в хаті? А ми хіба ліпші були дітьми? Аби була здорова, а то все дрібниці.

І ми між собою згадували, що у нас за ті всі „гріхи" можна було дістати на „горіхи".

Таке відношення до дітей потім траплялося бачити частіше.

І знов нечуте і небачене. Їржінка сідала „на горнячок". Перед нею стояв стільчик, а на стільчику книжка дитяча з образками. А мама в той час, як дитина дивилася в книжку, розказувала казочку. А знала вона казочок дуже багато, більшість у віршах. Казала, що Ербена знає всього. Навіть і дорослим було що послухати. Сестра її була балерина в Римі, і коли вона зідхала по змарнованій кар'єрі співачки, так мала, мабуть, по чому.

З тої кватири я вже і матуру робив і попрощався з Прагою на якихось п'ять років.

А з Миколою Василевським, ще потім і в Подєбрадах мешкали спільно років три.

Росту Микола був невеличкий, до дрібненьких. І все робив поволеньки: говорив, ходив, розглядав, одягався, роздягався, все ніби розкладаючи на кавалки або складаючи з частин по якомусь підручнику перший раз у житті. А ще ходив якось так, що казали — спочатку голова, потім тулуб і аж десь там ноги волік. Нахилявся він вперед дуже, коли йшов. Одягався чистенько, гарно і любив шкіряні тоненькі рукавички. Ліву рукавицю одягав по-людському, а праву тільки на чотири пальці, так що великий палець, видно, у нього не заслужив, щоб грітися в рукавиці. Говорив трохи надавлюючи на горло. Оте поважніше виглядати було його малим грішком. Дуже вже під усе підводив оті „ґрунти" поважности.

Кубанець Вовкодав здавався дуже хлоп'ячим, іноді наївним навіть. Та й був молодший від нас. Хоч потім, то вже дочувся, тільки „викидав якісь коники". Та хто з нас не грішний.

Вчили ми німецьку мову. Довчився Вовкодав, що „пферд" так по-німецькі зветься кінь. Ніяк цьому не хотів вірити, що коня можна в яких би то не було мовах називати інакше, як кінь. Кінь мав бути всіма мовами конем. Ну, а вікно може бути „фенстер"? — питали його.

— Вікно, то щось інше, вікно хай звуть як хочуть. Але кінь завжди має зватися тільки конем.

Любив Вовкодав розповідати про свої зажитки в Празі. Все воно було не так, як у них на Кубані. І не було дня, щоб Вовкодав навіч не передсвідчився в тому і повний дива нам не розповів.

Від Громкому до нашої кватири можна було іти через парк „Заграда Кінського" — „Кінського сад" по-нашому.

Розказував нам кубанець, що його спіткало по дорозі додому в тому парку. Зайшов до парку, а там же так гарно, доріжки чистесенькі, дерева видають тінь-прохолоду, в повітрі запахи зеленої свіжости. Між деревами скульптури-пам'ятники. Ходить він, розглядає, читає написи, за що, хто і кому монументи поставив. Відпочиває і тілом і душею. Аж дзюрчить водичка-потічок кришталево чистий, по камінчиках переливається грайливо. Так же захотілося побанити ноги. На Кубані ноги не миють, а банять. Роззувся та ноги у воду. Така ж благодать після бігання по вуличних твердих бруках! А як ноги добре вибанив, захотілося, так же захотілося десь полежати, та й шкарпетки хай висохнуть, вивітряться. А тут же і кущики, травиця така соковита. Прямо нічого і не видумаєш, як полежати в холодку. Ліг та й пригадує, як то у них на Кубані було. Аж тут поліцай. Спершу ніби сварився, а потім не дуже. Але сказав мерщій забиратися з-під куща. А як так дуже зморився, може сісти на лавиці, а лягати в парку ніде не можна — повчав поліцай. А за потолочену траву і взагалі за непорядок у парку квиточок тицьнув, на п'ять корон, зараз же до плачення. Кубанець не нарікав дуже на покуту, хоч у студента то гроші не малі. А от казав (а тепер і ім'я його пригадав) Андрій, що на якого біса та трава там росте, коли й полежати на ній заборонено.

Був коротку добу з нами на кватирі ще один Василевський, так з ним пригода була, яка нам тоді здалася дуже дивною.

(Далі буде)

СПІЛЬНЕ ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ

(Закінчення зі стор 1-ої)

севіна, Апостольського Легата, в 1583 р. Зараз після заключення Унії цю ідею знову висунув митрополит Вельямин Рутський. В 1617 р. розпочалися спільні наради українців католиків і православних з метою об'єднання на основі одного Київського Патріярхату. Ці наради продовжувались навіть після привернення православним їхньої ієрархії за православного митрополита Йова Борецького, в рр. 1623-4. З католицької сторони навіть випрацьовано окремий проєкт в цьому пляні на Єпископських нарадах, 20 січня 1624 року в Новгородку. Цей проєкт вислано 4 травня 1624 року до Риму, де його розглядала 20 січня 1625 р., і 4 та 22 січня, а опісля 6 липня 1629 р., Священна Конгреґація для поширення віри. За польського короля Володислава IV і православного митрополита П. Могили пляни про створення Київського Патріярхату знову відновилися в 1655-8 рр. Після смерти П. Могили ці старання затихли, аж поки їх не відновив католицький Київський митрополит, Гавриїл Коленда (1655-1674). Після підпорядкування Української Православної Церкви Московському патріярхатові (1686 р.) не було змоги далі висовувати ідею все-українського патріярхату. Цю ідею в Австро-Угорщині відновив Папа Григорій XVI в 1843 р. В 1918 р. знову виникла в самостійній Україні ідея все-українського патріярхату, а кандидатом на Патріярха самі православні виставили Митрополита Андрея Шептицького. Це домагання патріярхату для української Церкви знову поставив на II Ватиканському Соборі Первоієрарх нашої Церкви, Його Блаженство Верховний Архиєпископ, в імені всіх українських Владик, присутніх на цьому Соборі.

Отже, сама ідея українського патріярхату не є в нас новою. Те, що є новим в її сьогоднішньому розумінні, це те щире і глибоке зацікавлення нею всіх шарів української спільноти та болюче відчуття невідкличної потреби патріярхальної установи для збереження і дальшого існування нашої Церкви. Бо, руйнована і нищена на землях України, ця Церква спонтанно бажає зосередити всі свої життьові сили, щоб не тільки себе зберегти і закріпити у вільному світі, але щоб у відповідний час, коли на матірній українській землі переможе справедливість і заіснує свобода релігійних переконань, теж прийти з поміччю своїм вірним на рідних землях.

Такому зосередженню і належному використанню всіх життєвих сил — відповідає найкраще в Східніх Церквах патріярхальний устрій, як це виразно стверджує II Ватиканський Собор у своєму декреті про Східні Католицькі Церкви, де читаємо: „Тому що патріярхальна установа є в Східніх Церквах традиційним видом правління, цей священичий і Вселенський Собор бажає, щоб там, де є потреба, були встановлені нові патріярхати (Про Східні Католицькі Церкви. 11)".

Тому ми всі так гаряче бажаємо тієї установи для нашої Церкви, не для якоїсь людської слави чи самого престижу, але просто для самозбереження й дальшого нашого духовного, церковно-релігійного і національного росту.

Свідомий тієї грізної нашої дійсности та в своєму почутті відповідальности за душпастирський провід в нашій Церкві, Синод виготовив і прийняв конституцію патріярхального устрою в Українській Католицькій Церкві та передав її до рук Св. Отця Папи Павла VI, з проханням встановити Київсько-Галицький Патріярхат.

II. ПОСТАНОВИ СИНОДУ

В дусі тієї конституції та згідно з пекучими сучасними потребами нашої Церкви, Синод виніс цілий ряд постанов, які будуть офіційно проголошені в урядовому журналі Верховного Архиєпископа, „Благовіснику".

Тут звернемо увагу лише на деякі важливіші ділянки нашого церковного життя, на яких Синод постановив зосереджувати всі наші церковні і національні сили. Сюди належать:

1. Перебрання Синодом Єпископів Українського Католицького Університету в Римі. На формальне предложення Верховного Архиєпископа, фундатора й опікуна цього університету, Синод Єпископів під проводом Верховного Архиєпископа з вдячністю перебрав на себе право власности і патронату над університетом в тій цілі, щоб тут, в осередку християнського світу, ми могли спільними силами гідно продовжати й розвивати культурні традиції нашої Церкви, згідно з вище наведеними словами Христового Намісника, Св. Отця Папи Павла VI.

2. В глибокому переконанні, що отці душпастирі відіграють надзвичайно важливу, і прямо незаступиму, ролю в житті Церкви й народу, Синод постановив створити при Українському Католицькому Університеті в Римі Осередок душпастирських студій, де наші отці духовні з різних країн світу могли б разом стрінутися, взаємно себе пізнати, належно ознайомитися з різними проблемами життя цілої нашої Церкви на різних континентах, під впливом різних культур, мов і ментальностей, та під проводом кваліфікованих професорів одержати відповідний вишкіл для успішної душпастирської праці для всієї нашої Церкви.

3. При цьому ж університеті Синод постановив отворити окремий Осередок беатифікаційних студій. Сьогодні, може, жодний інший нарід не має стільки геройських мучеників і ісповідників віри, як наш Український Нарід. Але, на жаль, світ про них мовчить і майже нічого не знає. Нам треба писати й публікувати на різних мовах світу праці про їхнє життя, виносити на денне світло їхні великі, подивугідні, діла, збирати всі матеріяли, потрібні для признання Церквою їхніх геройських чеснот та їхньої святости. Їхні геройські подвиги в обороні Христової Церкви і суверенних прав Укаїнського Наоду, це слава і прикраса цілої Вселенської Церкви і цілого людства. Всіма цими справами мав би зайнятися цей Осередок.

4. В журбі за загальне добро всієї Української Католицької Помісної Церкви в усіх частинах світу, Синод вирішив далі піддержувати, закріпити і поширити матеріяльну допомогу нашій Церкві, закликаючи всіх наших вірних щедро підтримувати „Фонд Церкви в потребі" під проводом Верховного Архиєпископа в Римі.

5. В окремий спосіб, Синод звернув увагу на конечність численних священичих і чернечих покликань для цілої нашої Церкви, по всіх країнах нашого поселення, а зокрема, в відповідний час для нашої церкви на Україні. При цій нагоді синод апелює до сумління всіх наших отців духовних, чернечих спільнот, батьків і матерей, а особливо до всієї української молоді, уважно прислухуватися до Божого поклику в цій важливій справі, помогти тим, що мають цей поклик, відважно його прийняти, і посвятити своє життя духовній службі Богові й своєму українському народові.

6. В організаційній ділянці Синод піддержує думку про конечність остаточного оформлення і діяння Головної Ради українських мирян, що мала б бути речником прагнень усіх українських організацій світського апостольства так в самій нашій Церкві, як і на форумі міжнародніх католицьких організацій. Рішення II Ватиканського Собору щодо відповідальної співдії мирян з церковною ієрархією знайшли вже тепер і серед широкої громади вірних нашої Церкви широкий відгомін. Тому Синод із вдоволенням стверджує, що кількість світських апостолів, які не тільки цікавляться справами нашої Церкви, але й посвячують для них свій дорогий час, свої професійні здібності і матеріяльні засоби, постійно більшає.

Однак, щоденний досвід показує, що дійсний успіх апостоляту мирян залежить від їхнього вишколу, рівня їхнього особистого християнського життя та їхньої співпраці з церковною Ієрархією. Бо тільки правдиві апостоли, себто люди, що щиро віддані Богові серцем і душею, просвічені Його Божою правдою й оживлені Його святою благодаттю, та вповні співдіючі із своєю церковною Ієрархією, правильно розуміють всі потреби Церкви і тому можуть прийти їй з поміччю.

7. Синод рівно ж піддержує ідею світових з'їздів української католицької молоді, щоб дати нашій молоді з різних країн світу нагоду себе взаємно пізнати, краще ознайомитися з обставинами й вимогами життя нашої Церкви й українського народу в різних країнах та спільно намітити плян праці для цілости нашої Церкви й народу.

8. В ділянці дисципліни Української Помісної Церкви, Синод сильно підкреслив конечність збереження її одности в усіх країнах нашого поселення, вирішуючи в цьому дусі важливе питання живої мови в літургічних богослужбах, святкування приказаних свят на тижні і постів.

9. Йдучи слідами Слуги Божого Андрея, який ціле своє життя посвятив здійсненню великої ідеї з'єднинення християн, та здійснюючи напрямні Вселенського II Ватиканського Собору, Синод гаряче закликає всіх вірних до праці на екуменічному полі в дусі християнської любови. Праця на полі християнської єдности проходить золотою ниткою впродовж цілої історії християнства в Україні. Найближчими нам по крові є наші православні брати. Нас єднає спільна традиція рідного християнства, спільний обряд, спільні звичаї, церковні і народні, спільна християнська тисячолітня культура. Спільним є нам змагання за оформлення нашої Помісної Церкви на началах патріярхального устрою. Всі ми, католики і православні, стоїмо в затяжній боротьбі за збереження й ріст нашої Церкви так на Україні, як і в країнах поселення українських вірних. І, що найважніше, всі українські вірні, католики і православні, спільно несуть важкий хрест Господній, безстрашно ісповідуючи Христа. Тому спільно з православними братами бажаємо дальше молитися, працювати і боротися за християнську душу українського народу і за повне відродження українського народу та завершити нашу церковну єдність в Кєво-Галицькому Патріярхаті Помісної Української Церкви, повноцінної частини у Вселенській Христовій Церкві.

Ці й всі інші постанови Синоду, в стислому їхньому оформленні, будуть проголошені, як уже сказано, в „Благовіснику".

III. УСПІХ ПОСТАНОВ СИНОДУ

Щоб постанови цього нашого Синоду мали бажаний успіх, ми повинні найперше щиро молитись до Всевишнього за їхнє здійснення. Крім цього треба, щоб усі наші Отці духовні, чернечі спільноти, та всі миряни прийняли їх не тільки словами, але щоб ціла наша Церква, тобто всі її вірні, в почутті відповідальности за всі наші митрополії, єпархії, екзархати й церковні громади старалися спільними силами, під проводом своїх Владик з Верховним Архиєпископом, їх переводити в щоденне життя. Бо тільки тоді зможемо зберегти органічну одність нашої Помісної Церкви в усіх країнах світу і тільки таким чином ми зможемо сповнити наше післанництво серед українського народу й в лоні цілої Вселенської Церкви. Інакше, наша Церква без свого Верховного проводу ще більше поділиться на митрополії, єпархії, екзархати, парафії й церковні громади та, позбавлена життєвої єдности, поволі розплинеться в чужому морі.

Тому, щоб правильно взятись за виконання цих синодальних постанов, треба завжди пам'ятати, що пошана й довір'я до свого церковного проводу, зрозуміння і пошана для поглядів інших людей та щире бажання помогти своїй Церкві можуть принести більше користи для справи, як метушливість, критика, легковажне осуджування і вороже взаємо-поборювання. Зокрема справа піднесення Верховного Архиєпископа нашої Церкви до гідности Патріярхату, яка так дорога нашому Єпископатові, вимагає, щоб уникати всього, що могло б вийти на шкоду нашій Церкві.

IV. ГРІЗНЕ ПОЛОЖЕННЯ ЦЕРКВИ НА УКРАЇНІ

Зажурені тяжким положенням цілої нашої Церкви в сьогоднішньому світі, ми, Ваші Владики, зібрані на цьому Синоді в Вічному Місті Римі, в тіні Базиліки Верховного Апостола св. Петра, де спочивають мощі великого сина України й геройського мученика за одність Христової Церкви, св. священомученика Иосафата, і при Соборі нашої Святої Софії, не могли не бачити очима душі страшної руїни нашої Церкви на землях України й не чути зойків болю там страдаючих за віру Христову наших братів. Нашими думками ми все були з ними, а в наших молитвах, зокрема в часі Безкровної жертви св. Служби Божої, ми не переставали поручати їх Божому милосердю й Божій опіці.

Ми, не можемо, однак, на цьому залишитись; ми почуваємося до обов'язку заапелювати черговий раз до совісти всього вільного світу й домагатися, в імені пошанування гідности й прав людини, щоб провідники народів і всі люди доброї волі старалися перед радянським урядом про те, щоб заперестав це переслідування нашої Церкви та пошанував елементарні права людини. При цьому ми однозгідні з нашими православними братами в несенні помочі нашим переслідуваним вірним на Україні. Загалом, ми невимовно радієсмо, що наше взаїмне зближення, в останніх часах, прийняло такий відрадний зворот і зробило такий великий крок вперед в напрямі спільного шляху.

Висилаючи Вам, Дорогі Браття й Сестри, наше Спільне Пастирське Послання, ми шлемо Вам найщиріший привіт і просимо Нашого Божественного Спасителя, щоб наділив Вас Своїми обильними ласками та за посередництвом Своєї Пречистої Матері і Владичиці України, провадив Вас, нашу Церкву і ввесь Український Нарід до кращого майбутнього. Водночас, засилаємо Вам усім разом і кожному зокрема наше Архиєрейське благословення.

Благодать Господа нашого Ісуса Христа, і любов Бога і Отця, і причастя Святого Духа, нехай буде з усіми вами. Амінь.

Дано в Фоґачча біля Риму, при Соборі Святої Софії, дня 4 жовтня, Року Божого 1969.

Остання розмова з „Союзу 7" у космосі стосувалась України

Московська „Правда" з 18 жовтня повідомила, що в Казахстані приземлився в 155 кілометрах від м. Караганди советський космічний корабель „Союз-7", залога якого складалася з „вороніжця А. Філіпченка, москвича А. Волкова і кубанця В. Горбатка". Останньою розмовою в космосі перед тим, як осісти на землю, була розмова тієї залоги з Землею на тему України. Залога розмовляла з космонавтом Павлом Поповичем: „Через нього ми передали українському народові найкращі побажання в зв'язку з 25-річним ювілеєм визволення України від гітлерівських загарбників", інформує московська „Правда" — орган ЦК КПСС.

ВІДЗНАЧЕНІ ШЕВЧЕНКІВСЬКИМИ ГРАМОТАМИ ПІД ЧАС ДЕСЯТОГО КОНҐРЕСУ

Під час бенкету, що відбувся з нагоди Десятого Конґресу Американських Українців в суботу, 25 жовтня, в готелі Коммодор, були відзначені Шевченківськими Грамотами за їхню працю і заслуги для української справи два американські конґресмени та сім діячів УККА. На фото сидять (зліва): конґресмен Джан Г. Бюкенан, республіканець з Алабами, президент УККА проф. Лев Добрянський, пані Олена Лотоцька і конґресмен Семюел С. Страттон, демократ з Ню Йорку. Стоять (зліва): Йосип Лисогір, д-р Володимир Душник, Ігнат Білинський, д-р Володимир Галан, проф. д-р Матвій Стахів і мін. Юліян Ревай

Українська громада в Рочестері вшанувала довголітню працю Василя Гуссара

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

берта і Керол, які ідуть слідами батька в громадській праці, головно як діячі Ліги Української Молоді Північної Америки.

Запрошені до слова батько Василя Гуссара — Андрій Гуссар та тесть Константин Шевчук виголосили короткі промови із висловами подяки громаді за влаштування цього бенкету та короткими спогадами з їхньої праці з Василем Гуссарем. Предсідник 289-го Відділу Іван Мищук поділився з приявними своїми спогадами про співпрацю з Василем Гуссарем, а президент Українсько - Американськго Клюбу Петро Дик вручив Василеві Гуссареві подарунок від Клюбу та подякував йому за працю для Клюбу.

Заступник гол. предсідника Володимир Сохан, який пропустив участь в суботніх нарадах Конґресу УККА, щоб пошанувати Василя Гуссара, промовляв в імені Екзекутиви УНСоюзу. Він згадав піонерів УНСоюзу, одним з яких був батько Василя Гуссара, та з признанням підкреслив довголітню працю для УНСоюзу і громади Василя Гуссара, який ступає слідами свого батька. Вкінці цього успішного бенкету Андрій Джула вручив Василеві Гуссареві золотий перстень з відзнакою УНСоюзу за його довголітню працю для УНСоюзу і його членства, а потім склав подяку всім, які причинилися до звеличання Василя Гуссара, а головно Василеві Поповичеві, секретареві 367-ьо Відділу, який був ініціятором та організатором цього бенкету. Бенкет закінчився промовою самого Василя Гуссара, який прийняв з глибоким зворушенням всі признання та подарунки і склав заяву, що буде дальше працювати для добра УНСоюзу та української справи. Після офіційної частини бенкету Василь Попович запросив всіх гостей на танкову забаву при звуках місцевої лемківської оркестри.

ЗСА і СССР переведуть конференцію про обмеження стратегічної зброї

Вашингтон. — Відповідаючи на американську пропозицію ще з 11 червня ц. р. Совєти погодилися на переведення переговорів про обмеження стратегічної зброї. Повідомлено про це з Білого Дому, а державний секретар Вілліям Роджерс відбув у цій справі коротку пресову конференцію в минулу суботу. Америка запропонувала Совєтам на місце такої конференції Женеву, Відень або Гельсинкі, — Совєти вибрали Гельсинкі і ЗСА погодилися. Та конференція почнеться 17 листопада ц. р. У склад американської делеґації ввійдуть Джералд Смит, директор Аґенції для справ зброєння і контролі зброї його заступник Філіпп Фарлі, кол. заступник секретаря оборони Пол Нітсе, кол. амбасадор ЗСА у Москві Лювеллин Томпсон і генерал летунства Роял Аллісон. Державний секретар висловлювався дуже обережно про шанси тієї конференції, як теж про її предмет — чи це будуть офенсивні, чи дефенсивні роди зброї і які саме. Роджерс заявив, що президент Ніксон не плянує тепер зустрітися з совєтським прем'єром Алексеєм Косиґіним, поки виразно не з'ясується, що та конференція матиме успіх доведе, до конкретного домовлення. Склад совєтської делеґації не відомий. Наради будуть засекречені, але ЗСА триматимуть своїх союзників у курсі справи.

В Дженерал Електрік почався страйк 147,000 робітників

Ню Йорк. — 27-го жовтня почався страйк у відомій Корпорації Дженерал Електрік, бо припинили працю 13 робітничих спілок, які об'єднують 147,000 робітників. Цей страйк має некорисний вплив на змагання Уряду президента Ніксона, який хоче спинити інфляцію та просить працедавців і робітників не збільшувати цін на товари і не домагатися за великого збільшення заробітних платень. Вислід цього страйку матиме вплив в найближчому році на переговори про продовження контракту на працю в автомобільному промислі. Страйкує Спілка Електричних Робітників, яка нараховує 88,-500 членів, та Спілка Об'єднаних Електричних Робітників, що має 16,000 членів. Інші спілки підтримують страйк цих двох спілок. Переговори не дали порозуміння, і тому почався страйк, який може потривати довший час. Представники Корпорації Дженерал Електрік не погодилися на це, щоб спір між ними і робітничими спілками вирішив третейський суд. Коло 20 відсотків продукції Дженерал Електрік призначені для оборони. Обидві сторони не бажають собі, щоб Уряд вмішувався до справи страйку. Голова Міжнародної Спілки Електричних Робітників Пол Дженнінґс домагається, щоб секретар праці Джордж П. Шульц зрезиґнував зі свого становища тому, що став по стороні Корпорації Дженерал Електрік, чим порушив засаду, згідно з якою Уряд має бути невтральний в спорах між робітниками і працедавцями.

У ВІННІПЕҐУ ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ СТЕПАНА БАНДЕРИ

Вінніпеґ. — Організації Визвольного Фронту влаштували в домі Інституту „Просвіти" у неділю 12-го жовтня Академію, присвячену 10-ій річниці смерти Провідника ОУН сл. п. Степана Бандери. З обвинуваченням Москви в черговому політичному вбивстві виступав головний доповідач о. ред. Семен Їжик. Була також мистецька частина. Крім того, біля пам'ятника Тарасові Шевченкові відбулось покладення вінка і протестаційне віче.

Першого Листопада відбудеться спільна світова молитва українців

Рим. — Головна Рада Світового Апостольства українських мирян, як повідомив щоденник „Америка" з 18-го жовтня, включила у Хвилину Спільної Молитви українців молитву за нового мученика, Ісповідника Віри Владику Української Греко-Католицької Церкви на Рідних Землях Василя Величковського. Владику Василя Величковського було заарештовано без причини і без прилюдного подання причини арешту органами КҐБ у Львові. Владика Василь Величківський, ЧНІ, як повідомляли з добре поінформованих кіл з Парижу, внаслідок пережиань і моральних терпінь мав дві серцеві атаки в тюрмі. Його засудили на три роки. Дня першого листопада відбудеться Хвилина спільної молитви українців у всьому світі у намірені переслідуваної Церкви в Україні.

Торжественна Служба Божа в намірені УНСоюзу та всього українського народу

Дітройт. — Вранішнє Богослуження в українській католицькій церкві св. Михайла у неділю 26 жовтня відправив отець-парох Іван Прокопович, на прохання Окружного Комітету УНС в Дітройті, в намірені дальших успіхів УНСоюзу-Ювілята і всього українського народу. На Богослуженні, крім численних парохіян, був присутній увесь склад хору „Кобзар" із Філядельфії, в тому голова Правління хору Омелян Татунчак, заступниця голови п-і Ірена Ільницька, акомпаніяторка хору Роксоляна Гарасимович та ін. Того дня хор „Кобзар" брав участь у прем'єрі опери „Анна Ярославна" А. Рудницького в Дітройті. Після проповіді о. І. Прокоповича на тему Христа-Царя хор „Кобзар" виконав релігійну пісню „О, спомагай нас, Діво Маріє". По Богослуженні о. І. Прокопович запросив присутніх на Богослуженні автора лібретта до „Анни Ярославни" Л. Полтаву, солістів і солісток опери та правління хору „Кобзар" до свого помешкання, що є одночасно мистецькою ґалерією з образами Едварда Козака та ін. мистців, і подарував гостям посвячені срібні медалики в чудодійній місцевості Люрд у Франції.

Теребовляни відбули зустріч у Торонті

Торонто, Онт., Канада. — Дня 18-го жовтня Комітет Теребовлян відбув тут чергову зустріч у церковній залі собору св. Йосафата при участі біля 250 осіб. Голова Комітету А. Коберницький відкрив зустріч, Владика Кир Ісидор Борецький, Протектор Комітету й зустрічі, провів молитву. Інж. А. Козак прочитав привіт Верховному Архиєпископові Кардиналові Йосифові Сліпому, уродженцеві Теребовельщини, що його одобрили зібрані оплесками й вставанням з місць. Члени зустрічі пізніше підписали цей привіт. Зворушливу патріотичну промову виголосив Преосв. Кир Ісидор, уроженець Теребовельської Землі. Голова Комітету Теребовлян у Ню Йорку, д-р В. Палідвор, виголосив звіт з праці над виданням Теребовельського Збірника, що тривала 8 років. Далі звітували: гол. редактор І. Дурбак, секретар інж. Ю. Фриз, скарбник М. Курочка і голова Контр. Комісії д-р Р. Кришталський. Потім д-р В. Палідвор вручив першу книгу „Теребовельська Земля" Протекторові, Владиці Кир Ісидорові. Книга має 920 стор., 351 ілюстрацію, 108 авторів написали свої статті чи спомини, деякі по кілька разів. Мистецьку програму вів проф. В. Головацький. Дівочий вокально - інструментальний секстет під проводом Зірки Радь проспівав низку сучасних пісень. Ярослава Борачок продеклямувала поему Босслава „На чужині". Ред. І Дурбак прочитав фейлетон „Теребовля на весело". Неля Пашківська проспівала в супроводі гітари дві настроєві пісні: „Чужино" Гр. Китасного й „Тихо шелестить" І. Фіцаловича. Потім разом з В. Головацьким проспівала веселу пісню про Теребовлю. При вечері велися щирі розмови у „старокрайовій" атмосфері, бо з'їхалися земляки з різних міст Канади й Америки. Відспівано многоліття улюбленому Владиці Землякові. Всі отримали Теребовельський Збірник, збирали підписи від учасників. Заля була прибрана картинами теребовельських мистців: Марійки Стиранки, Северина й Маріяна Борачків. Господар зустрічі, інж. А. Козак, прочитав багато привітів з цілого світу.

Совєти заявляють готовість замиритись з Пейпінґом і Західньою Німеччиною

Москва. — На прийнятті у честь чесько-словацьких гостей на Кремлі перший секретар компартії СССР Леонід Брежнєв виголосив велику промову, в якій прийняв примирливий тон супроти Комуністичного Китаю і Західньої Німеччини. Він заявив, що коли китайські комуністи виявлять „добру волю", то Совєти готові не тільки поладнати проблему совєтсько-китайських кордонів, але й спокійно переговорити з китайськими комуністами „глибокі" ідеологічні розбіжності. Брежнєв заявив, що СССР готов діяти „в дусі рівности, взаємної пошани та з увагою на інтереси обох сторін". Про Чу Ен-лая Брежнєв висловлювався, як про „товариша", з яким Алексєй Косиґін наражувався 11 вересня ц. р. у Пейпінґу, і не було ні одного слова лайки проти недавніх ще китайських „доґматистів", які „розбивають єдність міжнародного комуністичного руху". Так само не було ніяких лайок на адресу західніх німців. Навпаки, Брежнєв прославляв зміну уряду в Західній Німеччині і його „більш реалістичний підхід" до актуальних проблем. Однак водночас він повторив давні вимоги на адресу Західньої Німеччини: визнання всіх існуючих кордонів, отож також кордону до Східньої Німеччини, що рівняється визнанню „двох Німеччин", визнання польського кордону на Одрі Нісеі, підписання договору проти поширення атомової зброї, згода на переговори про европейський пакт безпеки. Щодо Америки, то Брежнєв знову говорив про американських „імперіялістів" і американську „аґресію" у В'єтнамі та прославляв противоєнні демонстрації в Америці. На тому прийнятті Брежнєв вперше познайомився з американським амбасадором Джекобом Бімом, дармацю Бім є в Москві вже від квітня ц. р.

Польська газета про Діфенбейкера і Україну

Вінніпеґ. — Польська закордонна газета „Час" у числі з 8 жовтня надрукувала на 1-ій сторінці під великим наголовком повідомлення, що колишній прем'єр Канади Джан Діфенбейкер вперше відвідає незабаром Совєтський Союз. Тижневик „Український Голос" із 15 жовтня подав у перекладі частину тексту тієї редакційної вістки, зокрема: „До цього часу п. Діфенбейкер вважався за великого приятеля українського народу і постійно критикував Росію за гноблення українського народу. Кілька років тому, на асамблеї ОН в Ню Йорку, він домагався волі для України". Далі польський „Час" запитує, чи, відвідуючи вперше Київ, п. Діфенбейкер матиме нагоду вигукнути там „Нехай живе вільна Україна", як свого часу в Квебеку вигукнув таке гасло колишній президент Франції де Голль.

Теодор Терен-Юськів

ЛЮДКЕВИЧЕВІ СОЛЬОСПІВИ

(З нагоди концерту в Ню Йорку)

Коли б Станислав Людкевич не написав був жадного іншого твору, тільки кантату-симфонію „Кавказ", він був би сьогодні найбільшим живим композитором України. Та коли б він не створив був „Кавказу", а лише всі інші свої композиції, він був би нині найвизначнішим живим композитором нашої Батьківщини.

Людкевич, якому 24 грудня ц.р. сповниться 90 років життя, повний творчої снаги: пише, поправляє, плянує і компонує. Поневолювачі не мають і не знають, що з Людкевичем зробити. Знищити його не можна, бо завеликий він, а признати всю його велич вони не хотять, бо це велетень не з їхнього світу.

Людкевич передовсім композитор великих форм. Ці великі формою твори є для нього хлібом і водою, його ж пісні є для нього повітрям. Великі композиції бувають виконувані в ряди-годи, а пісні співають всі і всюди.

Сольоспіви, що їх Людкевич порівнально не багато написав, це одна з цінніших сторінок його творчости. Між ними немає ніодного невдалого. Не багато композиторів у світі може цим похвалитися. Всі його сольоспіви визначаються знанням композиційних засобів, стилевою оригінальністю, незрівняною мелодикою і справжньою глибиною мистецького пережиття. Щодо чару мелодики, то нашого Ювілята можна порівняти тільки з Лисенком, а та мелодика, хоч яка вона й інша, існує навіть у його сольоспівах речитативного характеру. Про ці сольоспіви в совєтських історіях музики навіть не згадують. А мозолять там, що Людкевич написав пісні „на слова Рильського і Сосюри"...

Ми й не вимагаємо, щоб вони згадували пісню релігійного характеру з такого патріотичного твору В. Пачовського як „Сон української ночі": „Нині миру єсть спасення". Та щодо пісень до поезій Шевченка чи Франка — можна мати оправдані претенсії. Москва хоче, щоб люди вірили, що Людкевич зробився композитором повновартісним щойно після окупації Львова. „Великопосна пісня" така глибоко зворушлива і під стиль народно-релігійного напіву написана, що вона здавалась мені народним напівом. Пісня „Піду, втечу" до слів О. Олеся, це немов провідна пісня всієї творчости Людкевича: „Я пісню заспіваю, всім болем серця прокричу криваву пісню мого краю".

Ця композиція сповнена глибокої щирости і розпачливого драматизму. „Там далеко на Підгір'ї" (поезійка професора-добряги коломийської гімназії Ілька Гаврилюка) — одна з ранніх пісень композитора. Вона стрічкова, і здавалося б по мелодиці може запроста. Та коли поринете в гармоніку, пісня як учора скомпонована. Задушевна вона, якби точно для нас всіх тут написана.

„День і ніч падуть сніги" до настроєвої поезії Б. Лепкого, присвячена не Червоній армії, а студентському т-ву „Січ" у Відні у сорокліття. Як чудово музично віддані контрасти: в природі сніговія і буря, а в душі мистця квітки і спів пташок.

„За байраком байрак" — Шевченкова балада, — це чи не найважливіша і найглибша пісня Людкевича. В речитативному стилі, гармонічно, якби нині написана. Дуже тяжко її виконати, з прекрасним, неперевершеним трагічним маршем у середній частині, повна настроєвої таємничости за поміччю музичних модуляцій.

„Подайте вістоньку" до вірша Олеся це пісня-колос. Присвятив її композитор у 20-их роках „еміґрантам з Великої України". Пісня речитативного характеру, зовсім сучасно скомпонована. Вона зворушує до глибини душі своїм щирим трагізмом. Хто раз почув цю пісню, вже не забуде її ніколи!

„Ой, вербо, вербо" (сл. В. Пачовського) — чи не найбільш відома пісня Людкевича, з народнопісенним забарвленням, але як прекрасно построєна вона!

„Спи, дитинко моя" до знаменитої поезії П. Карманського — це пісня-собор у творчості нашого Ювілята. В ній заблистів талант Людкевича всіми кольорами веселки: від найніжнішого колискового ліризму до героїчно-віщого драматизму.

Одна з найновіших пісень Людкевича — це „Ой, ти дівчино з горіха зерня" до перлини Франка з „Зів'ялого листя". Дуже цікава пісня. А писав її Людкевич далеко по 80-тці! Композитор, не тратячи в ній своєї незрівнянної молодики, уживає незвичних і нестрічних у нього музичних ходів і хроматики, кінчаючи слова пісні. немов мелодично незакінчено, в дисонансі, домінантою, тільки фортепіян кінчає річ тонікою.

Хто жив колись у Львові, той собі пригадує, яке дивне враження на людей робила розкішна пісня-жемчуг Людкевича, відома не з властивого наголовка „Тайна", а тільки — „Хтось мене ще пам'ятає" (сл. Олеся). Треба мати справді велику душу, щоб стільки рахманного чару вложити в цю музику.

Про велику тугу мистця співається у пісні, що стала шедевром нашої вокальної літератури: „Черемоше, брате мій" (сл. Б. Лепкого). Знаменитий малюнок хвиль Черемоша фортепіяновим рокотіння, а ще більше вдала голосово партія соліста. Спопуляризував її, як зі сцени, так і з грамофонних плит славний тенор М. Менцінський.

Людкевич записав на фонограф 1,500 народних пісень. Пісні ці головно з Західньої України, передусім з Лемківщини. Яка це гарна праця! Ось цікавіші з них: „Ішов жовняр з войни". Тужлива, глибока в драму пісня про двоє молодих людей. В майже популярній обробці Людкевич, як великий майстер, вміє кількома акордами вирізьбити два різні характери. „Про ніженьки" передає нам кокетливість і гумор законих уже самих фортепіяновим достроєм. Старогалицька пісня „Як ніч м'я покриє" мусіла припасти до вподоби Людкевичеві, бо опрацював він її і на хор зі сольом. Це розмрійна романтика про те, що в житті не повертається — одлинула любов. „Кум до куми" чув я малим хлопчиною у виконанні неперевершеної Соломії Крушельницької. Не багато я тоді зрозумів із цієї пісні, проте втямку вбилась мені назавжди.

Один із найновіших опрацювань нашого Ювілята це одноразова лемківська пісня „Ой, співаночки мої", глибоко мінорна, що кінчається, — може як і в прийдешньому доля всього українського народу, — акордом у мажорі.

Жертвують на будову української католицької церкви в Югославії

Філядельфія. — На недавно оголошений в „Америці" заклик жертвувати на будову української католицької церкви у м. Вуковарі, в Югославії, прийшли перші відгуки жертводавців. Церковна будівля у Вуковарі настільки стара, що в ній немає можливости відправляти Богослуження, а місцева українська громада вірних не в силі сама стягтись на будову нової церкви. Адміністрація „Америки" вислала перших близько 150 дол. пожертв на адресу архиєпископа Гавриїла Букатка в Югославії, для церкви у Вуковарі.

В Канаді відзначено 200-річчя І. Котляревського

Вінніпеґ. — Заходом Української Вільної Академії Наук - УВАН у Канаді відзначено 19-го жовтня в „Домі Науки" прилюдною сесією УВАН 200-річчя з дня народження Івана Котляревського, основоположника нової української літератури. Сесію відкрив і проводив нею віце-президент УВАН д-р М. І. Мандрика. Пан Сергій Мухин відчитав вірш Т. Шевченка „На вічну пам'ять Котляревському", а п. Володимир Северинeнко деякі місця з „Енеїди" Ів. Котляревського. Головну доповідь на тему: „Проблема двох мов і двох культур в ‚Енеїді' Ів. Котляревського" виголосив проф. Яр. Рудницький, президент УВАН. Ілюструючи свої теоретичні виводи багатим матеріялом із твору Котляревського, доповідач проаналізував ближче т. зв. „макаронічну мову" „Енеїди" та взаємини між українською й латинською культурою в „Енеїді" в світлі типології культур: енклявних, симбіотичних і мішаних. У висновках він ствердив високу мистецьку вартість і різноманітність прийомів у Котляревського в композиції твору.

З нагоди сесії УВАН влаштовано в „Домі Науки" виставу книжок, брошур і ілюстрацій до „Енеїди" й інших творів Ів. Котляревського. Між рідкісними виданнями був передрук „Енеїди" з 1898 р., берлінське видання „Енеїди" В. Лепкого з 1924 р., студія Дм. Антоновича про „Першу ‚Наталку Полтавку'" (Прага, 1923) та ін. Були теж фотостати перших видань „Енеїди" та деякі афішки про постановку „Наталки Полтавки", включно з виставою в Вінніпезі 1964 р.

Комедія Михайла Старицького на сцені в Чикаґо

Цього року сповнилося 65-ліття з дня смерти славного українського драматурга, поета і повістяра Михайла Старицького. Думка відзначити цю дату поставою тої чи іншої п'єси названого драматурга нуртувала в колах любителів українського театру вже пару місяців тому. Але підготова почалась у вересні, коли керівник т. зв. Інтернаціонального Театру в Чикаґо п. Вольський зумів обсадити усі головні ролі комедії „За двома зайцями". Мих. Старицького чільними акторами театрального ансамблю „Нова Сцена".

Треба признати, що вибір п'єси вдалий: комедія „За двома зайцями" не тільки багата на виграшні моменти акторської гри (особливо в комічних ролях), але й має цілу серію гарних пісень і танців — сольових, дуетів і групових, що вабитимуть око і вухо глядача-слухача.

Названа комедія і сьогодні надиво актуальна своїм ідейним звучанням для українського еміграційного суспільства. Основне бо ідейне вістря п'єси скероване проти перевертнів, які цураються рідної мови і освячених віками традицій релігійних і родинно-побутових. Пізнати дійсний зміст чужої культури з її справжніми скарбами — перекинчики не спроможні; тож чимдуж хапаються вони за брязкальця і блискітки зовнішніх шат. А в наслідку — перед нами духово звихнений індивід, „покруч".

Отаким саме є — за авторським задумом — промотаний цирульник-перукар Голохвостий, центральний персонаж комедії „За двома зайцями". Ролю Голохвостого доручено одному з провідних акторів „Нової Сцени" Любомирові Цепинському. Вже перші проби показали, що Л. Цепинський посідає не тільки всі зовнішні дані для креації Голохвостого, а й тонке акторське вичуття ролі дурисвіта. Отож належить сподіватися, що Голохвостий на сцені школи Шопена 2-го листопада ц.р. своєю яскравістю і соковитістю принесе глядачам не абияку мистецьку насолоду.

Цей же світ перекинчиків репрезентує і Проня, одиначка подружжя Сірків — трудолюбних старосвітських міщан. Це щире, чеснотне подружжя має хіба одинєдиний гріх, а саме — вони в усьому потурають своїй зманірованій доні, що півроку побула в „панському пенціоні", чогобудь корисного вчитися не хотіла, а манірности та примх набралася по саме нікуди.

Проня — це „заєць ч. 1", якого хоче вполювати Голохвостий виключно заради грошей, багатого посагу. Водночас він женихається з Галею, гарною на вроду донькою Лимарихи. Але тут власне він „напитав собі лихо" — в постаті „бойової" Лимарихи.

П'єса „За двома зайцями" являє собою добру лекцію — живу і цікаву — з нашого народного побуту. Тому її слід побачити нашій молоді, яка того побуту цілком не знає.

Але крім цієї пізнавальної вартости дана п'єса має ще велику вартість виховну: вона унаочнює нам як, відриваючись від свого роду-плоду, нехтуючи рідну мову, рідну віру і традиції,людина стає пустоцвітом-дурисвітом.

Численною появою в залі школи Шопена (ріг вулиць Кемпбел і Райс в Чикаґо) в неділю 2-го листопада ц.р. українська громада вшанує пам'ять видатного письменника-драматурга. Водночас це буде наочним виявом любови до рідного мистецтва і признання та вдячности його жертвенним працівникам.

А. Юриняк

„Правда" пропустила заяву П. Шелеста про „українських націоналістів"

Московська „Правда" в числі з 18-го жовтня майже повністю переказала, з багатьма цитатами, промову секретаря ЦК КП УССР П. Шелеста в Києві, але пропустила всі його довгі уступи про „українських буржуазних націоналістів", про їхні дії за кордоном та про їхню продажність „імперіялістам за шмат гнилої ковбаси". Ту довгу промову виголосив П. Шелест з нагоди 25-річчя вигнання з території України німецько-гітлерівських окупанта силами армій московсько-большевицького окупанта України. Пропущення опусів Шелеста про національну українську еміґрацію на сторінках „Правди" означає, що ЦК КПСС не бажає, щоб закордонні читачі того органу ЦК КПСС звертали увагу на національну проблему в СССР. Щоденник „Правда" є єдиним офіційним джерелом інформації про політику ЦК КПСС, як внутрішню, так і зовнішню, і тому ту газету вивчають не лише совєтологи чи журналісти за кордоном, а й представники урядів. Можливо, що в підготові до нової „чистки" серед письменників в Україні, або ж із метою залякування вільнодумних працівників мистецького слова та представників історичних наук — „Правда" повністю передрукувала те місце з промови П. Шелеста, де він лає деяких істориків та письменників за нібито невірне зображення перших місяців війни між СССР і гітлерівською Німеччиною.

Голоси преси про книжку Луки Луцева: „Іван Франко — борець за національну і соціяльну справедливість"

Проф. д-р К. Кисілевський, „Свобода" з 23 і 24 серпня 1968, чч. 155, 156:

„Треба признати, що автор цієї великої й поважної студії визбирав чимало доказів на свою синтезу Франкової духовости, що виступає яскраво в її заголовку: борець за національну і соціяльну свободу.

„Книга має 73 розділи з оригінальними Франковими заголовками, що характеризують його як геніяльну дитину, сміливого борця, вдумливого філософа, чутливого спостерігача, ніжного естета, працьовитого різьбаря віршованої форми, патріота, гуманного вчителя, вірного друга, справедливого критика й порадника."

●

„Українські Вісті", Едмонтон, Альберта, 17 жовтня 1968:

„Д-р Л. Луців безпощадно розбиває совєтські побрехеньки. Його книжка переконливо показує Франка як борця за національне визволення і соціяльну справедливість... Праця Л. Луцева ...належить, без сумніву, до найкращих книжок про Франка. Л. Луців зібрав великий матеріял, подав його ясно і критично. Часто заторкує і висвітлює нові питання, нпр. ставлення Франка до жидів. Дуже об'єктивний розділ про релігійність Франка.

„Книжка Л. Луцева має дві вартості: вона дає багато і водночас показує, як ще багато треба для справжнього розуміння Франка."

●

„Америка", Філядельфія, Па., ч. 206 з 12 листопада 1968:

Дир. Михайло Клецор наводить такі слова д-ра Бориса Ржепецького, виголошені на Літературному Вечорі в Ню Йорку:

„Появилася вартісна, монументальна книга на 650 стор. про Івана Франка та про його многогранну діяльність. У книжку вложив автор багато часу й праці, і вона об'єктивно виясніює, який є сенс культу Івана Франка в Совєтах.

„Гратулюючи д-рові Луцеву за його цінну книжку, д-р Ржепецький сказав: „Той, хто хоче вчитися, без Вашої книжки не обійдеться."

●

„Українське Слово", Буенос Айрес, Арґентина, 8 грудня 1968, ст. 8:

„У праці Л. Луцева про І. Франка використана вся важливіша давня й сучасна література про Івана Франка."

●

Ред. Богдан Кравців, „Свобода" ч. 215, 20 листопада 1968:

„Використавши велитенську опубліковану досі спадщину Франка й безчисленну літературу про нього — понад 10,000 сторінок — д-р Луців зміг подати у своїй праці силу маловідомих моментів з Франкової біографії, насвітливши по-новому багато окремих періодів його життя та сторінок його творчости.

„Праця його залишиться й основною й вирішальною в дальшому розвитку Франкознавства не тільки тут, але і в Україні, де д-ра Луцева лають Кирилюки і Шабліовські як „зубра українського буржуазного націоналізму'."

●

„Новий Шлях", Вінніпеґ, Ман., 29 червня 1968:

„Праця охоплює цілість життя й творчости Великого Каменяра, починаючи від його дитячих і юнацьких літ по останні роки життя."

●

„Вільний Світ", американське видання „Канадійського Фармера", ч. 13, 31 березня 1969, ст. 9:

„Добра і вичерпна праця".

●

„Нові Дні", Торонто, ч. 229, лютий 1969:

„Популярний (і довгий) виклад про Франкове ставлення до соціялізму й комунізму, в якому автор часто вдається до полеміки з радянськими дослідниками і їх суб'єктивними поглядами на творчість Великого Каменяра."

(Це вся „критика" в цьому журналі-місячнику).

Вибух новий гострий конфлікт на Близькому Сході

Бейрут. — Наприкінці минулого тижня вибух гострий конфлікт у Ливані поміж державною реґулярною армією і арабськими революційними протиізраїльськими партизанами. Ливанський уряд рішив прикоротити діяльність тих партизанських формацій, які своїми терористичними випадами з території Ливану проти Ізраїлю стягали на Ливан відплатні дії ізраїльського летунства й рейди ізраїльських танків. У боях між військом і партизанами згинули — за офіційним комунікатом — 6 осіб і кількадесят було ранених, але закордонні кореспонденти подавали число 100 вбитих. Ливанський уряд прем'єра Рашіда Карамі подався до димісії. Сирія почала мобілізувати військо, проголосивши повну солідарність з партизанами. Тоді речник Ізраїлю заявив, що у випадку вмаршу сирійських військ до Ливану „Ізраїль не буде байдужним". Совєтський уряд, протидіючи можливій інтервенції збоку ЗСА, проголосив заяву, що це „внутрішня справа арабів". Єгипетський президент Гамаль Абдель Нассер вислав до йорданського короля Гуссейна, до Сирії і на зустріч з лідером найбільшої арабської партизанської організації Ясіра Арафата свого делеґата Гассана Саблі аль-Холі, як посередника у тому конфлікті. Нассер діяв у порозумінні з ливанським президентом Чарльсом Гелю. Припускають, що дійде до компромісу між ливанським урядом і партизанами.

Визнали шкідливим для здоров'я один додаток до харчів для немовлят

Вашингтон. — Науковець ствердив, що додатки до харчів для немовлят т. зв. "Monosodium Glutamate" спричиняють в тваринах пошкодження мозку. Цим додатком кормили мишей і ствердили, що в більшості цих тварин виникали недуги мозку. Проф. д-р Джан В. Ольні з медичної школи у Вашинґтоні домагається, щоб цей додаток усунути з харчів, що призначені для дітей. Таке саме становище в цій справі зайняв і відомий фахівець в справах харчування д-р Жан Маєр. Очевидно, що продуцент Monosodium Glutamate не погоджується з цим твердженням науковців. Покупці дивляться на дитячі харчі, чи на них між складниками є Monosodium Glutamate, і не купують цієї поживи. Повторилася історія, яка виникла була зі штучним солодивом т. зв. сайклямейтом. Три найбільші продуценти харчів для дітей Ґербер, Г. Дж. Гейнц і Бічман заявили,що вони припинили вже додавати додаток Monosodium Glutamate до харчів для дітей. Цей додаток спричиняв те, що харчі ліпше смакували дітям. Цей додаток був давніше визнаний за нешкідливий. Матері повинні дивитися, чи між складниками харчів, які вони купують для своїх дітей, знаходиться і складник моносодіюм ґлютамейт, і не купувати цього харчу.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 28 жовтня 1969

В АМЕРИЦІ

ВІЦЕ - ПРЕЗИДЕНТ ЕҐНЮ ЗАЯВИВ, що він зовсім не відкликає тих гострих слів, яких він ужив на адресу тих осіб, які організували демонстрацію 15-го жовтня під назвою „В'єтнамський мораторіюм". Еґню назвав був прихильників і учасників демонстрації проти війни у В'єтнамі, „нахабними снобами, які називають самі себе інтелектуалістами". Віце - президент виступив проти тих, що критикували за ті гострі слова на адресу тих непліднях, і заявляє, що він ужив би тих самих гострих слів на адресу організаторів „В'єтнамського мораторіюму", які зовсім не звертають уваги на те, якими словами послуговуються комуністичні противники ЗСА та Південного В'єтнаму.

СЕНАТСЬКА ПІДКОМІСІЯ В СПРАВАХ комунікації дебатує над тим, щоб кандидати на становища сенаторів і конґресменів могли користати з телевізійних передач по дешевшій ціні, як звичайно. Телевізію почали користуватися 20 років тому, але вона вже тепер стала необхідним комунікаційним засобом. Кандидати на пости сенаторів і конґресменів не мають настільки фондів, щоб користати з телевізії під час виборчої кампанії. Конґрес хоче схвалити закон, щоб телевізії давали знижку кандидатам на сенаторів і конґресменів, але три найбільші крайові телевізійні стації протестують проти цього, бо не хочуть допустити до вмішування Конґресу в їхні бизнеси.

НЮЙОРКСЬКИЙ ГУБЕРНАТОР РЕСПУБЛІКАНЕЦЬ Нелсон Рокефеллер вже тепер почав виборчу кампанію, хоч до виборів ще більше як рік. Рокефеллер півроку тому заповів, що старатиметься про перевибір в найближчому році 1970, коли він схоче стати губернатором вже на четверту чотирирічну каденцію. Рокефеллер почав організувати виборчу кампанію так вчасно тому, що в Республіканській Партії відбуваються зміни направо, а він сам належить до ліберального крила в партії. В Ню Йорку в республіканських правиборах переміг консерватист Джан Дж. Маркі ліберала Ліндзі. Подібно сталося в Боффало, де республіканці найменували консервативну кандидатку пані Алфред Сломінски. Республіканський провід в стейті Ню Йорк виставляє свого кадидата проти сенатора Чарлза Гуделла, якого найменував був Рокефеллер на становище сенатора після вбивства сен. Роберта Ф. Кеннеді.

КОЛИШНІЙ МИРОТВОРЕЦЬ ПРЕЗИДЕНТА Джансона Сайрус Венс передбачає, що найближча декада буде свідком „заворушень, революцій і малих воєн в світі". Сімдесяті роки цього віку вимагатимуть більше збройних сил, якими розпоряджають Об'єднані Нації. Тепер ці збройні сили становлять коло 11,000 вояків, але їх треба б збільшити до 25,000. Мировий фонд Об'єднаних Націй треба б збільшити до 60 мільйонів. Більшість вкладок до цього фонду мали б вплатити ЗСА.

ВІДОМИЙ ЛІКАР ДИТЯЧИХ НЕДУГ д-р Семюел Лоренс Кац рекомендує, щоб щеплення проти віспи продовжувалося, хоч ця недуга не була реєстрована в цій країні вже впродовж 15-ох років. Цієї недуги не було в ЗСА від 1954-го року ,але в країнах Західньої Европи занотовано 723 випадки віспи, з цього аж 111 випадків були фатальні. Д-р Кац є головою Комітету в справі пошесних недуг при Американській Академії Дитячих Недуг. Д-р Кац підкреслював, що перед другою світовою війною щороку були десятки тисяч випадків віспи. Деякі лікарі твердять, що менший риск є від нещеплення проти віспи, як деколи поважні наслідки щеплення.

У СВІТІ

КОЛ. ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРЕМ'ЄР І МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ПРОГРАВ у додаткових виборах: Моріс Кув де Мурвіль програв в одній паризькій виборчій окрузі проти лівого соціяліста Мішеля Рокарда. Цю програ вважають за вислів невдоволення з непорушної системи де-голлізму, яку сліпо підтримував Кув де Мурвіль.

У ЧЕХО - СЛОВАЧЧИНІ ПОКАРАНО в'язницею від 5 місяців до років 10-ох молодих чехів за участь у бурхливих демонстраціях проти Москви і совєтських збройних сил у ЧССР в березні цього року: ті демонстрації вибухли спонтанно на вістку про перемогу чеської дружини гокею проти совєтської дружини. Обвинувачені здемолювали одну совєтську військову домівку та спалили совєтський панцерний віз.

НА КОНҐРЕСІ КОМУНІСТИЧНИХ СПІЛОК КРИТИКОВАНО совєтську інвазію до Чехо - Словаччини. У Будапешті відбувся конґрес Світової Федерації Робітничих Спілок з участю 460 делеґатів з 97-ох країн. Італійські, ірляндські, японські і австрійські промовці підкреслювали факт, що совєтська інвазія до ЧССР послабила впливи комуністів в робітничому русі. На президента тієї, опанованої комуністами, організації обрано Енріка Бастоліно з Уруґваю. Осідком тієї організація є Прага.

У ПАРЛЯМЕНТАРНИХ ВИБОРАХ В ПОРТУҐАЛІЇ ВИГРАЛА на 100% урядова т. зв. Національна Унія. Вона отримала всі 130 мандатів. Опозиція твердить, що брак свободи слова і друку в передвиборчій аґітації унеможливили справедливі вибори. Слабою сторінкою перемоги уряду є факт, що 53 відсотки зареєстрованих виборців стримались від голосування, а з-посеред дев'яти і пів мільйона громадян тільки 18 відс. було зареєстровання. До виборчої домівки привезли також спаралізованого від року кол. диктаторського прем'єра Олівейру Салязара: йому й досі не сказали, що прем'єром є вже Марселльо Каєтано.

ФІЛІППІНСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ФЕРДИНАНД МАРКОС ЗАЯВИВ, що коли його перевиберуть на президента у виборах 11 листопада, то він сприятиме пожвавленню торгівлі з Совєтським Союзом і Комуністичним Китаєм та культурному обмінові з ними.

РОСІЙСЬКА МОВА ЗАСТУПИЛА французьку мову у Північному В'єтнамі: там є стільки військових і цивільних „дорадників", різних фахівців і техніків, і так багато північних в'єтнамців вивчили російську мову в СССР, що вона виперла мову французьку, але й китайську з товариського і торговельного життя. Москва радіє з цього приводу, і вбачає у цьому явищі добрі шанси для своїх впливів у Південній Азії після закінчення В'єтнамської війни.

КОМУНІСТИЧНИЙ КИТАЙ ВИСЛАВ В'єтконґові пожежну бриґаду з машинами для гашення вогню. Коли в селі де панували комуністи, вибухла пожежа, китайські пожежники спершу виструнчились і прочитували вголос „геніяльні думки Мао Тсе - тунґа". Лікарська палата в Пейпінґу проголосила обережний комунікат, що вправді світлі думки добре діють на духовий стан і настрій недужого, що сприяє лікуванню, але не треба нехтувати медичними засобами поборювання недуги. Дурійка зі „думками Мао Тсе-тунґа" дійшла до того, що партійні фанатики приписують їм маґічну силу — лікувати, гасити вогонь і т. п.

Про діяльність фонду ім. Лесі Івченко

Бавнд Брук, Н. Дж. — Фонд ім. Лесі Івченко був створений матір'ю тієї трагічно загинулої в Зах. Німеччині молодої українки-студентки, відомою письменницею сл. п. Людмилою Івченко, при Об'єднанні Українських Православних Сестрицтв у ЗСА. Початкова сума Фонду становила 1,000 долярів. По смерті фундаторки головою того Фонду стала, за Правильником Фонду, нова голова Об'єднання Сестрицтв. За Правильником Фонду, перші шість років мають видавати стипендію для потребуючої православної дівчини-студентки тільки з відсотків Фонду раз на два роки, а коли сума пожертв зросте, то видавати стипендію щороку. Розв'язання Фонду ім. Лесі Івченко могло б наступити тільки з розв'язанням Об'єднання Українських Православних Сестрицтв, і тоді вся готівка перейшла б у розпорядження Української Православної Церкви в ЗСА з тим, що гроші були б видані для студіюючих і потребуючих українських православних дівчат. Пожертви на Фонд ім. Лесі Івченко приймають в Консисторії УП-Церкви в Бавнд Бруку та в Сестрицтвах у різних містах, де є парафії УПЦ.

2 500 осіб вітали „Анну Ярославну" в Дітройті

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

вперше в „Анні Ярославні" виступав молодий оперовий співак Юрій Богачевський. У великому складі виступав хор „Кобзар" із Філядельфії. з українських і французьких масових сценах, але через транспортові труднощі не взяли участи студентки Балетної Школи Роми Прийми-Богачевської, хоча в опері й був показаний танцювальний номер Концертмайстром оркестри, на запрошення композитора і диригента „Анни Ярославни" д-ра Антона Рудницького, був відомий у музичних американських колах Сідней Колмен. Хор „Кобзар" виступав у освіженому, омолодженому складі. В кінці вистави слово подяки авторам і виконавцям „Анни Ярославни" виголосив господар того свята інж. І. Ващук та коротко промовляв відомий союзовий і громадський діяч Василь Папіж від імени метрополітального Відділу УККА, який і передав перший кіш квітів для співавторів і виконавців опери: коші й китиці квітів були передані також від Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Дітройті, від хору „Трембіта" і від Капелі Бандуристок Осередку СУМА ім. Орлика. Публіка оваційно вітала композитора і диригента „Анни Ярославни" Антона Рудницького. Підготовою вистави цієї опери в Дітройті, на відзначення 75-р. діяльности УНСоюзу, займався Окружний Комітет УНСоюзу, під керівництвом невтомного союзового і громадського діяча інж. Івана Ващука, у складі активних членів Окружного Комітету пп. Володимира Дідика, Василя Папіжа, Ярослава Базюка, з допомогою головного контролера Володимира Гірняка. Понад 25 осім молоді допомагали розповсюджувати лібретто до опери „Анна Ярославна" та прегарно видану програму. До успіху цієї культурної події в Дітройті причинились духовні особи, головно о. Іван Прокопович, парох української католицької церкви св. Михайла в Діброві, який відслужив у неділю 26 жовтня Богослуження в намірені українського народу та УНСоюзу, виголосивши відповідну проповідь у день прем'єри: ігумен Інокентій Лотоцькой, ЧСВВ, парох в Гемтремку, який провадив через радіо розмови про значення української культури в нашому житті: відомості про оперу „Анна Ярославна" довший час перед прем'єрою подавав керівник радіомовлення з Лемінгтону в Канаді, п. Євген Барна. Окружний Комітет УНС подбав про забезпечення виконавців опери всім необхідним, у тому й нічлігами в готелі. За день перед прем'єрою, увечорі в суботу 25-го жовтня в українському Домі відбулось товариське прийняття для д-ра Антона Рудницького з дружиною Марією Сокіл, поета Л. Полтави, солістів і всіх виконавців опери. На прийнятті, з участю відомих працівників культури і мистецтва з Дітройту, після привіту господаря — голови Округи УНСоюзу інж. Івана Ващука, коротко промовляли: диригент хору „Трембіта" д-р Богдан Кушнір, диригент Капелі Бандуристок СУМА маестро Петро Потапенко, мистецький керівник різних хорів Кирило Цепенда, репрезентант Культурно - Громадського Клюбу в Дітройті ред. Володимир Несторович, голова хору „Трембіта" Володимир Дигало, концертмайстер Сідней Колман, д-р Олександер Марітчак, гол. контролер УНСоюзу Володимир Гірняк.

Присутні оплескували промову творця опери „Анна Ярославна" Антона Рудницького та на закінчення — слово автора лібретта. Д-р А. Рудницький у промові згадав, що в 1937 р. перший концерт оперової співачки Марії Сокіл з його акомпаніяментом на фортепіяні відбувся саме в Дітройті — на користь Української Лічниці у Львові. Щоденник „Дітройт Нюз" із 26 жовтня інформував американських читачів про заплановану на 3-тю годину дня виставу нової української опери у „Форд Авдиторії". Вистава розпочалась скоро по 3-й г. по полудні, а закінчилась о 6-й г. вечора.

Драматична сцена з опери „Анна Ярославна": перша зустріч князівни Анни з французькою графинею-інтриґанткою Люїз де Монморансі у Вишгороді біля Києва (солістки Марта Кокольська і Галина Андреадіс).

Понад 200 осіб оглянули в першому дні виставку Бориса Крюкова

Ню Йорк. — В неділю 26 жовтня ц. р. відкрито в ґалерії Літературно - мистецького Клюбу посмертну виставку одного з найвидатніших сучасних артистів - малярів Бориса Крюкова. Його дружина, також мисткиня Ольга Гурська - Крюків привезла особисто з Буенос Айресу всі експонати, при чому арґентинські власті й американська амбасада в столиці Арґентини виявили велику прихильність, вможлививши перевезти літаком не тільки всі образи, але й підрамники і рами, також без митних труднощів. Виставлено 53 образи, майже всі вони — олії і темпери, величезна більшість — композиції. Кидалися в очі найбільше такі великі картини з багатьма особами, як „Циркові актори", чи радше похід цирку; „Тріюмфальний в'їзд Гетьмана", „На морі" й інші. Тому, що це посмертна і неначе ретроспективна виставка, є там образи з різних періодів творчости артиста, отже різних стилів і напрямків, від суворого реалізму до модерністичного експериментування. Окрему увагу притягає цикл ілюстрацій до казки „Про Івана Голика" Первомайського. На окремому столі виставлено кількадесят графічних обкладинок до різних відомих українських книжок. Виставку відкрив голова Нюйоркського Відділу ОМУА Михайло Черешньовський, який висловив вдоволення, що осінній мистецький сезон відкрито саме такою багатою і вартісною виставкою видатного мистця. Нав'язавши до теперішньої осінньої пори — промовець переводив поетичну паралелю між осінню в природі та її красою і творчістю зрілого мистця. Другим промовцем був Олег Микетей, який переповів про свою приязнь з покійним Борисом Крюковим і його дружиною в Австрії, про їхні виставки і великі мистецькі успіхи в Зальцбурґу. Ред. Іван Кедрин пригадав своє знайомство з покійним Борисом Крюковим із 40-их рр. у Кракові, дві перші виставки в Ню Йорку та найбільш для того маляра характеристичні риси. Зараз у першому дні відвідало виставку коло 200 осіб, при чому між приявними були також видатні мистці-малярі і скульптори. Практична ціль виставки — здобути фонди на видання монографії Бориса Крюкова.

Виставка триватиме до неділі, 9 листопада ц.р. включно і відкрита у п'ятниці 31 жовтня і 7 листопада від 6-8 год. веч., в суботи 1 і 8 листопада і в неділі 2 і 9 листопада від 12 год. вполудне до 8 год. вечора. (і.к.)

ДАР УКРАЇНСЬКОМУ ВОЄННОМУ ІНВАЛІДОВІ

Визвольна боротьба українського народу залишила багато воєнних інвалідів, вдів, сиріт і немічних колишніх вояків. Вони розпорошені по всіх континентах і останками сил борються за своє фізичне існування, бо не мають сил запрацювати на свій чи своєї родини прожиток.

Як кожного року в незабутні Листопадові дні українські комбатантські організації, об'єднані в Суспільній Службі Комбатантів, звертаються до Вас, Українська Громадо в ЗСА: зложіть свою щедру пожертву в користь допомоги Українським Воєнним Інвалідам. В минулорічній збірці зібрано і розподілено 14,915 долярів. Від висліду листопадової збірки залежить доля не одного з наших воєнних інвалідів.

Щиро запрошуємо до співпраці у листопадовій збірці Всечесніше Духовенство Українських Церков, всі Українські Організації, пресу і все Українське Громадянство.

Відданість визвольній ідеї доказується ділами — а не словами!

СУСПІЛЬНА СЛУЖБА КОМБАТАНТІВ

Адреса:
Суспільна Служба Комбатантів
1321 В. Ліндлей Евеню
Філядельфія, Па. 19141

У РОЗШУКАХ НОВОГО СЕРУМУ ДЛЯ ІМПЕРІЇ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Очевидно, неомесіяністи ніяк не гидують сталінізмом і готові прийняти його в почет „тисячолітньої історії Руси". Цим, до речі, можна пояснити, чому збоку офіційної совєтської публіцистики немає поважних спроб розправитися з цим неомесіянізмом, хоч він вдаряє по світоглядовій базі большевизму. Але, коли взяти до уваги, що в цю „базу" й так ніхто не вірить, що російський націоналізм на практиці не суперечить замірам „совєтської" влади, тоді можна збагнути таємницю, чому ції дискусії не припинять.

Навпаки, труднощі роблять противникам неосталінізму, лібералам з „Нового Миру". Квітнева його книжка, в якій появилася гостра критика неомесіянізму і слов'янофільства, дійшла до рук читачів, мабуть, не з вини редакції із спізненням на два з половиною місяці (див. А. Дементьєв: „О традициях и народности" — „Новый Мир", ч. 4. 1969).

У ЗАХІДНЬО - НІМЕЦЬКОМУ ПАРЛЯМЕНТІ ПЕРЕОБРАНО на голову знову консервативного політика, члена Християнсько - демократичної партії, Каі Кує фон Гасселя, дармащо більшість в тому парляменті має тепер коаліція Соціял - демократичної і Вільно - демократичної партій. Фон Гассель дістав 411 голосів „за", 72 „проти", а 34 стримались. Новообраний голова „бундестаґу" заявив у своїй короткій промові, що він передбачує у новій каденції багато труднощів і ферменту, але це — мовляв — права демократії ладнати такі спори.

Праця
MALE

STOCK CLERK
on sweaters. Steady work. Nice working conditions. Good salary & fringe benefits & vacations.
Sheridan Creations
10 Bayview Avenue
Lawrence, N.Y.
Call (516) 371-4302
Ask for Mr. Hector

FIREMAN
Black Seal. All shifts. Excellent starting rate. Paid hospitalization. Paid Life Insurance. Paid holidays & vacation. Company paid retirement program. Overtime available. Apply 9-4.
Compac Corp.
Netcong, N.J. (201) 347-3900

MECHANICS
MECHANIC'S HELPER
Full time. Steel fabricating shopconveyors. Diversified work, opportunity to learn and grow with expanding firm. Salary open.
Bilt-Rite Equipment
Garfield, N.J. 471-6625

IRONWORKERS — WELDERS WANTED
Layer-outs, scale $4.70. Experienced mechanics for shear operation and radiograph burning, scale $4.35. Apprentice scale $2.75. Apply in person 8 AM — 4:30 PM
White Plains Iron Works, Inc.
1040 Lower South St.
Peekskill, N.Y. (914) 737-4580

MEAT CUTTERS
Good Salaries
Excellent Company Benefits
Advancement Opportunities
Apply to
MR. FABITS
GRAND UNION CO.
991-9547
An equal opportunity employer

MECHANICAL INSPECTORS
Experience in first piece and on line inspection in machine shop. Also knowledge of micrometer and Gauges. Start salary $3-$3.25 per hour plus other paid benefits.
International Machines, Inc.
176 East 15th Street
Patterson, N.J.
Apply in person or call:
(201) 684-1340

ПРАЦЯ БЛИЗ. ДОМУ FARMINGDALE, L. I.
Нова фабрика, досвід неконечний. Навчимо, легка монтувальна праця та при дереві. Також потрібно до пакування і портерів. Всі праці постійні. Повний час або кілька годин.
Elite Electronics, Inc.
195 Central Avenue
Farmingdale, L. I.
Phone: (516) 694-9444

COST CLERK
Добра майбутність для відповідної особи, до відділу бухальтерії. Добрий в математиці. Побаж. з досвідом. Вимагається анг. мови. Добра почат. платня. Новий air cond. бюро. Багато бенефітів. Догідна комунікація. Власне паркування. South Bronx.
Call 669-0561. 9-5 PM

МЕХАНІКИ
до air conditions. Обслуга й інсталяція, мусять бути 1-шоклясні фахівці. Висока платня для фахових. Бенефіти, добра будучність для відповідних.
Air Ideal (516) 621-3111

ENVELOPE DIE CUTTERS
Мусять мати досвід. Постійна праця, доб. платня, всі бенефіти, юнійна фабрика, мусять говорити по-анг. Долина міста Брукліну. Тел.
(212) JA 2-5200. Ask for Bill

ОПЕРЕЙТОРИ
Досвід при ковертах. Постійна праця, приємні умовини, доб. платня, всі бенефіти, юнійна фабрика, мусять говорити по-анг. Dowtown Brooklyn. Потрібно теж Shipping Clerk.
Call Bill (212) JA 2-5200

СТОРОЖА БУДИНКІВ
Повний час, гарна платня, прошу писати або тел. **Wayne Township Board of Education, Wayne, N.J.** Пенсія, багато свят, забезпечення і уніформи. За домовленням і аплікаціями тел. **Mr. Ralph Mastroberte (201) 694-8600 Ext. 236 or 237.**

Праця
MALE

AUTO MECHANIC
Volkswagen dealer in Ocean County looking for a qualified man who can recognize a top opportunity. VW experience desirable but if you have everything else we will train you. Absolutely worth your while to consider relocating. Top pay, 5 day week, all fringes. Call
Walshak and Dillon
Toms River, N.J. 349-0300
Ask for Mr. Clark.

WAREHOUSEMEN — (2)
LIGHT MATERIAL HANDLING.
PLEASANT CONDITIONS.
Call 549-4606

СТОЛЯРІ
Робітники на тартаку, з досвідом, постійна праця, висока юнійна ставка + багато овертаймів. Приємні умовини праці, добра нагода для відповідного.
Meadowbrook Lumber
2274 Belmore Avenue
Bellmore, L.I.
Call (516) SU 5-0750
Питати за Phil — Norton.

FACTORY WORKERS
Must be dependable. For clean, steady work. $90-$110 week. Excellent benefits and advancement opportunity. Call Personnel Dept.
Gentry Corp.
Fair Lawn, N.J.
791-7100, ext. 250
An equal opportunity employer

WAREHOUSEMEN
An outstanding opportunity to work with a growing firm. Full time - 8:15 AM - 4:30 PM. Part time — any hours between 8:15 AM to 4:30 PM. Good starting salary. Call (201) 767-1252 or apply in Person.
Walter J. Johnson Incorp.
355 Chestnut Street
Norwood, New Jersey
An equal opportunity employer

MAN TO WORK AS FILM INSPECTOR
Experienced or not experienced. Steady work & excellent benefits.
Call (212) 581-2040

AUTO MECHANICS (2)
Experienced.
Also Body Man and Used Car Getready Man.
Apply Service Mngr.
JOHN RINALDI
(203) 628-0304
M & O CHRYSLER, INC.
500 Queen Street
SOUTHINGTON, CONN.

FOOD MANUFACTURER
Seeks individual with hotel restaurant or bakery experience in preparation of food and bakery products. Send resume & salary required to:
S. Gumpert Co.
att: Mrs. F. DiMeo
812 Jersey Avenue
Jersey City, N.J. 07303

РОБЛЕННЯ МОДЕЛІВ
Новий продукт. Висока платня для фахових. Досвід конечний. Змучені малою платнею? Тел. (203) 269-8789.
Carrano Design Associates
26 North Turnpike Rd.
Wallengford, Conn.

BURNERS
Experienced. Steady all year round work
- Union Benefits
- Vacation

Apply in person
LIPSETT INC.
Port Kearny
(Hackensack Ave.)
South Kearny, N.J.

GENERAL FACTORY
No experience necessary. Full time employement. Company paid benefits including: Pension plan, Life insurance, Blue Gross & Shield, 9 paid holidays, Vacation. Jobs starting at $2.46. Opportunity to advance to higher rated positions. Woodbridge area. Rotating shifts. Other jobs on day shift available.
Phone Mr. Zullo, 634-3955.

Праця
MALE

Негайно потрібно
МУЖЧИНИ
до бензинової стації та миття ваит. авт. від 3 по пол. — 11:30 ночі. Мусить мати дозвіл на їзду. Щедрі комп. користі.
Тел. Mr. Burke, між 9-3 п. п.
(201) 867-3900

APPLIANCE TECHNICIANS
Immediate permanent openings to service and repair full line of household appliances for leading appliance distributor. Fully experienced, top pay. All Company benefits. Vehicles may be taken home. An equal opportunity employer.
Westinghouse Appliance Sales & Service
2 Gelb Ave. Union, N.J.
(201) 687-7015

METAL WORKERS WANTED
Stainless Steel fabricators Top foreman, Buffer Polisher Heliarc Welders. Kitchenware quality. Experienced on washing machines and dishwashers preferred. For top men $5.00 rate per hour. Fringe benefits.
Call J.D. Lynch
(201) 687-6700

АВТОМЕХАНІК
Досвідчений чоловік при заграничних автах. Добра платня. Знамениті умовини праці, роб. одяг і т. д. Добра нагода.
Околиця Valley Stream.
(516) LO 1-6928

TURRET LATHE—SET UP
та праця з плянів. Платня після умови. Околиця South Brunswick. Добра нагода для відповідного чоловіка.
(201) 329-4626

РОБІТНИКИ
Дерев'яне виробництво. Навчимо. $100 тижнево + багато надпрограмових год. Користі, госпіталізація, дентистичний плян, платні вакації і свята.
Roof Trusses Corp.
650 Metuchen Road
South Plainfield, N.J.
(201) 757-2000, Ext. 15

Праця
HELP WANTED FEMALE

ГОСПОДИНЯ
Мешкання на місці або без. 2 дітей. East End Area. 5 днів в тижні, субота і неділя вільне. Приємна, тепла атмосфера. Тел. від пон. до п'ятниці по 6 по пол.
FI 8-8725

ASSEMBLERS
For light assembly on production line. Starting rate $2 per hour. Excellent benefits.
885-5500
Channel Inc.
876 Centennial Avenue
Piscataway

МАШИНОВІ ОПЕРЕЙТОРКИ
1-ша і 2-га шифта, д. платня і бенефіти. Навчимо.
Arrow Plastics Corp.
1 Mattimore St., Passaic, N.J.
473-0227

ПРИБИРАЛЬНИЦЯ
На кілька годин. До чищення помешкання, в суботи або неділю, в год. 1-5 по пол. Три кімнати, в Бронксі, постій. праця, мусять говорити поанг. Тел. по 6-ій веч.
OL 2-2904

Праця
MALE & FEMALE

Дос. ОПЕРЕЙТОРИ -КИ
На машинах сліпого стебнування (blindstich), денна шифта, праця секційна і цілість одягу, приємні умовини праці, праця біля дому.
Columbia Sportswear
53-24 Roosevelt Avenue
Woodside, Queens
Call 426-0868, ask for Juan

ПРОДАВЦІ
Досвід в продажу матеріялів-тканин за лядою. Знання анг. мови конечне. Добра платня, постійна праця, приємні умовини.
Paterson Silks
36 East 14th St. N.Y.C.
WA 9-7861

ПОСВЯТИЛИ ПАМ'ЯТНИК НА МОГИЛІ СЛ. П. МАРІЇ ЮРКЕВИЧ

Бавнд Брук, Н. Дж. — На українському цвинтарі в неділю 12 жовтня було посвячено пам'ятник на могилі відомого педагога, співредактора журналу „Наше Життя" СУА та упорядниці багатьох збірників творів для дітей Марії П. Юркевич, яка померла в листопаді 1967 р. Пам'ятник із темносірого граніту проєктував мистець Петро Мегик на прохання Комітету будови пам'ятника, під керівництвом почесної голови СУА п-і Олени Лотоцької, яка співпрацювала з проф. Зосю Маркович, опікункою над сл. п. Марією Юркевич. На посвячення прибули знайомі й друзі Покійної, громадські й культурно - освітні діячі з Ню Йорку, Філядельфії, Трентону. Після церемонії посвячення пам'ятника під час трапези промовляли багато гостей, згадуючи про видатний вклад праці сл. п. Марії П. Юркевич у педагогічній ділянці.

80-ЛІТТЯ КОМПОЗИТОРА ОСТАПА БОБИКЕВИЧА

Мюнхен. — Композиторові, професорові УТГІ, інженерові лісництва Остапові Бобикевичеві сповнилось 80 років життя. Уродженець Бойківщини, він студіював рівнобіжно й інженерію і музику у Відні, був акомпаніятором львівського „Бояна", написав понад сто композицій, у тому відому пісню „Червоні маки". Під час відвідин Верховним Архиєпископом Кардиналом Йосифом українців у Мюнхені на концерті з успіхом було виконано „Українську рапсодію" О. Бобикевича. Маестро Остап Бобикевич живе в Зах. Німеччині.

КАПЕЛЯ БАНДУРИСТОК НАСПІВУЄ НОВУ ПЛАТІВКУ „ЛЕТИ НАША ПІСНЕ"

Дітройт. — Як поінформував мистецький керівник Капелі Бандуристок Осередку СУМА ім. гетьмана П. Орлика Петро Потапенко, Капеля Бандуристок закінчує наспівувати нову довгограйну платівку під назвою „Лети, наша пісне", в супроводі бандур. На новій платівці записано уривок літературно - музичного монтажу, присвяченого 50-літтю української Національної Революції, а також народні повстанські і ліричні пісні. Нова платівка вийде на початку наступного року. Одночасно, керівник Капелі Бандуристок маестро П. Потапенко розпочав підготову концертової програми на тему боротьби Поневолених Народів за власну державність.

Real Estate

NIRENBERG SPADA REAL ESTATE
Ellenville, N.Y. (914) 647-9130
Kerhonkson, (914) 626-7030
NEW YORK CITY 212 939-1024
6 кім. дім на цілий рік, догідне положення, 2 милі до Союзівки, треба вложити дещо праці. $8.800.

Праця
MALE & FEMALE

PROGRAM NURSING INSTRUCTOR
Program director to conduct in-service education project funded by National Institute of Mental Health. Master's degree in psychiatric nursing required. One year experience in clinical psychiatric nursing preferred. Salary $10,230 plus unequalled fringe benefits. Contact Medical Director.
Essex County Overbroock Hospital, Cedar Grove, N.J.
(201) CE 9-1900

NCR OPER/3200 or 3300
A/P EXP/GD SALARY + Fringe Benefits, New Air-Cond. Bldg. L.I.C. Area, conven transp. loc.
Russ Togs
2711 49th Avenue, L.I.C.
Call Mr. Lima, 937-1000

ARTISTS
Technical illustrators on scientific text books. Floureshing studio is looking for talented people of high quality. Manhattan area.
226-3595

МОЇ ДНІ
БОРИС ОЛЕКСАНДРІВ
Ціна — 25 центів

ВІДВІДИНИ ГОМФРІ И ЗАВОРУШЕННЯ В ТОКІЮ

В той час, як колишній віце - президент ЗСА Гюберт Г. Гомфрі розмовляв з прем'єром японського уряду Ейсаку Сато (фото вгорі), в Токіо відбувалися бурхливі демонстрації за миром і проти союзу із ЗСА. На фото внизу: японська поліція в сутичці із студентами демонстрантами

Висліди змагань українських клюбів

УСК Ню Йорк зазнав минулої неділі, 26-го жовтня, поразки 3:4 в мистецьких змаганнях „Великої Дванадцятки" Німецько - Американського Футбольного Союзу з дружиною „Дойчунгарн".

„Чорноморська Січ з Нюарку перемогла 14:0 Італійський СК з Лодай у мистецьких змаганнях Шейфер Ліги Стейту Ню Джерзі. Ворота для „Ч. Січі" здобули: Фарміга 4, Бутенко3, Каздоба2, Цинайко 2, Л. Вільчак 2 і Касіяненко 1.

Ч. Січ Б" програла свої мистецькі змагання із альбанською дружиною Буз Кург з рахунком 1:2. Одинокі ворота стрілив для „Ч. Січі" І. Паливода.

ПАПА ДАЛІ ПІДТРИМУЄ целібат в Католицькій Церкві. Він обстоював збереження „святого целібату" у своїй промові в минулу суботу в Римі. Французький кардинал Марті наполягав на Синоді Католицьких Єпископів на перевірення становища у справі сбов'язкового целібату, вказавши на поважний фермент в рядах духовенства з цього приводу.

ДО КОПЕНГАГЕНУ В ДАНІЇ ПРИБУВ з Парижа адвокат Марк Лейн і привіз з собою двох американських військових дезертирів у віці 20 і 22 роки, які втекли з американського війська в Німеччині, щоб не йти на війну у В'єтнамі. Вони зголосились в Данії за політичним азилем: Данія дотепер такого азилю не давала, тільки перепускала дезертирів до Швеції, де є їх коло 300. Названий адвокат заявив, що він плянує відкрити у Франкфурті постійне бюро, яке пропаґувало б дезерцію з американського війська і опікувалося дезертирами.

ПІВНІЧНО - В'ЄТНАМСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ФАМ ВАН ДОНҐ ВІДВІДАВ Пейпінг і наприкінці тієї візити появився комунікат, підписаний ним і Чу Ен - лаєм із ствердженням „вічної союзницької приязни" між Північним В'єтнамом і Комуністичним Китаєм.

У ВЕРЕСНІ Ц. Р. ЗСА ЕКСПОРТУВАЛИ товарів вартости 3.33 більйона долярів, а імпортували в тому самому часі товарів вартости 3.06 більйона, так що надвишка експорту над імпортом становила 270.9 мільйона долярів. Це була найбільша надвишка в цьому році. В серпні експорт становив 3.39 більйона, а імпорт — 3.18 більйона дол. Торговельний балянс є важливою частиною платничого балянсу з закордоном, бо ЗСА витрачають доляри на втримання своїх збройних сил поза межами цієї країни та на допомогу чужим державам. Експорт постійно збільшується, але імпорт робить це саме і то в більшому темпі.

Посмертні згадки

ГЕЛЕНА КОСТІВ, членка УНС Відд. ч. 257 Т-ва Івана Годяка в Лос Анджелес, Кал., померла 13-го вересня 1969 р. на 74 р. ж. Нар. в 1895 р. в Низдирок Старий, пов. Гусятин, Галичина, до ЗСА прибула в 1913 р. і стала членкою УНС в 1944 р. Полишила в смутку 5 дочок, 3 синів, 19 внуків і 4 правнуки. Похорон відбувся 17 вересня 1969 р. на цвинтар Resurrectionß South San Babriel.
Вічна Їй Пам'ять!
П. Сильчак, секр.

МИХАЙЛО ГУЦАЙЛЮК, член УНС Відд. 147 Т-ва св. Арх. Михаїла в Аллентавні, Па., помер 25 вересня 1969 року на 75 р. ж. Покійний нар. в 1894 р. в Росоховатець, пов. Скалат, прибув до ЗСА 1913 р. і став членом УНС в 1918 р. Полишив в смутку дружину Параню і доньку Ольгу. Похорон відбувся 29 вересня 1969 р. на Укр. Православний цвинтар (Фулертон), Вайтгол, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
І. Зазворський, секр.

МИХАЙЛО БОБАК, член УН. Союзу Відд. 235 Б-ва св. Михаїла в Россфорд, Огайо, помер 14 жовтня 1969 р. на 81 р. ж. Нар. в 1887 р. в Заповіди, Сяніцького повіту, Зах. Україна, прибув до ЗСА в 1910 р. і став членом УНС в 1923 р. Полишив у смутку дружину Марію, сина Данила, дочок: Анну, Наталку, 3 внуків і 1 правнука. Похорон відбувся 17 жовтня 1969 р. на цвинтар Кальварія в Толідо, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Бобер, секр.

ЮРІЙ ФЕДАК, член УНСоюзу Відд. 147 Б-ва св. Арх. Михаїла в Аллентавн, Па., помер 2 вересня 1969 р. на 75 р. ж. Нар. 4. 20. 1894 р. в с. Дибків, пов. Ярослав, Україна, прибув до ЗСА в 1918 р. і став членом УНС в 1928 року. Полишив у смутку 3 синів: Стефана, Андрія, Юрія, 3 доньки: Гелену, Стефанію і Розалію. Похорон відбувся 5 вересня 1969 р. на цвинтар Мт. Кармел в Аллентавні, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
І. Зазворський, секр.

МИКОЛА СТАХОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 27 Т-ва Орлик в Нюарку, Н. Дж., помер 9. 25. 1969 р. на 70 р. ж. Нар. 10. 7. 1898 р. в Самовиця, Полтава, Україна, прибув до ЗСА в 1954 р. і став членом УНС в 1963 р. Полишив в смутку доньку Ірену, затя Романа Лапичака і внуків: Віктора і Христину. Похорон відбувся 27-го вересня 1969 р. на цвинтар Голивуд в Юніон, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Л. Олесницька, секр.

ДМИТРО СМЕТАНЮК, член УНС Відд. 325 Т-ва Запор. Січ в Брукліні, Н. Н., помер 16 вересня 1969 р. на 85 р. ж. Нар. в Україні і став членом УНС в 1924 р. Полишив в смутку дружину Анну, синів: Михайла і Івана, дочок, Юлію і Гелену. Похорон відбувся 9. 19. 1969 р. на цвинтарі Cypress Hills. Jamaica, N.Y.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Чупа, секр.

ARKA Company
DEPARTMENT STORE
48 E. 7th ST.
Tel.: GR 3-3550. New York City
Матеріяли для вишивання, нитки ДМЦ — зараз найкращий матеріял для висилки в Україну.

Різне

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Ave. New York City
Tel.: 475-7430. — Висилаємо на СВЯТА до УССР за $68.00 летунською поштою 5 вовн. хусток, 2 найл. плащі, 3 пари найл. панчіх і 3 пари шкарпеток. Замовляйте телефонічно або листовно. Урядові години: від понед. до суб. 8:30 до 6:00 веч., в неділю від 10 до 2-ої по пол.

Real Estate

ВАКАЦІЇ для РОДИНИ
Колиба біля річки. Плавання, лолювання та лещетарство. Три (3) умебл. апартаменти, 90 миль від Ню Йорку. $13,500. Умови.
KOPP of KERHONKSON, NY
Тел.: (914) 626-7500

Business Opportunity

Once in a lifetime opportunity
LUNCHEONETTE
Icecream parlor. Long established, additional growth potential, good lease, excellent traffic. Owners retiring.
Call (212) 777-6188

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 8 ЛИСТОПАДА 1969 р.

ЧИКАГО, Ілл. Місячні збори 220 Відд. Б-ва св. ап. Петра і Павла о год. 7:00 веч. в Союзовому Домі. Проситься чл. прибути і вирівняти залеглі чл. вкладки. — Управа.

НЕДІЛЯ, 9 ЛИСТОПАДА 1969 р.

MONESSEN, Pa. Місячні збори 338 Відд. о год. 1-ій по пол. в Укр. Залі на 2-ій вул. — 213 Скунмекер Аве. Проситься чл. прибути і вирівняти довги. — Управа.

Funeral Directors

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. (9)
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

Д-Р ЛУКА ЛУЦІВ

ІВАН ФРАНКО — БОРЕЦЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІЯЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ

Праця охоплює цілість життя, діяльности і творчости Івана Франка, починаючи від його дитячих і юнацьких літ аж по останні роки поета. Біографію і творчість розглядає автор на основі поетових творів і вислевів самого Івана Франка. Автор наводить їх думки і погляди окремих франкознавців дореволюційних і післяреволюційних, як також сучасних підсовєтських. Шість повних сторінок друку обіймає реєстр давньої і сучасної літератури про Івана Франка, яку використав автор.

Книжка повинна бути в кожній українській хаті.
854 сторін друку. Тверда оправа. Ціна $9.50

Замовлення і належність слати:
"SVOBODA", 81-83 Grand Street (P.O.Box 346), JERSEY CITY, N.J. 07303

THERMAL AMERICAN FUSED QUARTZ CO.
RT. 202 MONTVILLE, N. J.
Has vacancies for men 5 ft. 10 in. or taller, in a number of departments.
AT RATES OF $3.17 to $3.40 PLUS SHIFT DIFFERENTIAL
COMPANY PAID Blue Cross, Blue Shield, Rider J, Major Medical, life insurance and pension plan, 2 weeks vacation after 10 months service, 12 paid holidays, plus sick days, work clothes provided and laundered.
PHONE FOR APPOINTMENT 334-7774

ТАРЗАН, Ч. 6269. Тарзан відкликається до розуму мото-мотів.

Могутнім правим ударом в сонячне сплетиво Тарзан обезброїв ошалілого Оду — без проливу крови.

Мужі мото-мотів повинні боротися, як мужчини, а не шакали. Обнижіть ваші списи!

Послухайте мене, мото-моти! Говорю до вас, як ваш законний голова! Не робіть ніякої кривди нашому приятелеві Тарзанові!